REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

MARCH 1st, 1963 — No. 585 — 18th YEAR OF PUBLICATION

". . . opdat ik in dit leven de eeuwige Sabbath aanvange."
Heidelb. Cat. Zondag 38.

De Zondag op de tocht

(1)

Er is een tijd geweest — en dit is nog niet eens zo erg lang geleden — dat wij in onze bladen konden lezen hoe men in Rusland, vooral in het begin van de communistische dictatuur, het Christendom bestreed door de afschaffing van de Zondag als rustdag. Het stuitte ons tegen de borst toen wij lazen, dat het maatschappelijk leven ononderbroken werd voortgezet, zeven dagen in de week, en dat de mensen bij toerbeurt een dag vrij kregen. Welke dag, deed er niet toe. Wat er wel toe deed was, dat de Zondag was genivelleerd. Men was toen in Europa, en in het bijzonder in Nederland, bezorgd over deze uitgesproken antichristelijke maatregel.

En was het niet de bekende Franse filisoof — en godloochenaar — uit de achttiende eeuw, Voltaire, die zei, dat indien men het Christendom effectief wilde bestrijden, men aan de gelovigen de Zondag moest ontnemen?

Het moet dus nogal belangrijk zijn hoe men over de Zondag denkt. En al moge men hier en daar in christelijke kring dit punt niet zo zwaar wegen, de profeten van het ongeloof hechten er zeer veel waarde aan, zij het dan in omgekeerde zin.

Redakteur J. G. A. Thijs van het Nederlands dagblad "Trouw" heeft dan ook wel een zeer belangrijk en actueel onderwerp onder handen genomen, toen hij een aantal vooraanstande mensen in Nederland gevraagd heeft hun mening over de Zondag en de Zondagsheiliging weer te geven. In de nummers van 5 en 9 februari j.l. van "Trouw" is gepubliceerd wat deze mensen ervan zeiden. Onder degenen, die uitgenodigd werden hun mening te geven, vinden wij predikanten, professoren in de theologie, in de ethiek, in de sociologie en in de politicologie. Zij vertegenwoordigen weliswaar geen bepaalde groepen of stromingen. Hun persóónlijke mening werd gevraagd. Dit neemt niet weg, dat wat dergelijke vooraanstaande mensen zeggen, een weerklank is van wat onder meer mensen leeft.

Wij gaan daarom niet alle namen noemen. Het gaat er ons niet direct om wie iets zegt, wij willen liever luisteren naar wat er gezegd wordt. Hier volgen dan een paar uitspraken:

"Eigenlijk vreemd, dat er nog kerkmensen zijn die er bezwaar tegen hebben, dat een gemeentelid op zondag zijn dagelijks werk doet aan de benzinepomp. Een benzinepomp is noodzakelijk en is ook op zondag niet meer weg te denken uit onze maatschappij. Ik zou het anders willen stellen: het is prachtig dat onze broeder aan die pomp staat, dan heeft een ander althans de gelegenheid om naar de kerk te gaan. En waarom zou er juist op zondag niet bij uitstek gelegenheid zijn tot evangelieprediking — b.v. door een geïllustreerd blad — bij een benzinepomp?"

Een ander zegt:

"Wat het nalaten van werk betreft: dit is nimmer essentieel geweest voor een goede zondagsviering. Het is wel (op zijn tijd) essentieel voor 'de mens'. Het is natuurlijk dat de christen zijn vrije tijd voor een deel gebruikt voor samenkomsten, herdenking en bezinning."

Weer een ander meent:

"Maar laten wij niet, vechtend vanuit een joods-rabbijnse opvatting, een Engelse zondag zien door te voeren. De mensen die zwembaden op zondag willen sluiten snappen niets van het Nieuwe Testament.

En wat is er eigenlijk tegen een particuliere, vriendschappelijke sportwedstrijd op zondagmiddag? Het zou zo gezond zijn als de wereld, die ons nu vaak aanziet voor een stelletje joden met baarden, van ons zou horen: sport màg op zondag.... De recreatie kàn natuurlijk het karakter van de zondag aantasten: als de kerkdienst in het gedrang komt."

Nog weer een ander:

"Het is zonder meer onze taak te zorgen dat er voor de vele duizenden die op zondag niet naar de kerk gaan recreatiemogelijkheden zijn. Beschamend vind ik het dat voor velen in ons land de sluiting van de zwembaden als een symbool van "christelijke politiek" geldt."

Wij laten het hier nu even bij. Wij hebben deze citaten overgenomen, om een indruk te geven hoe de beschouwing over de zondag bezig is te veranderen. Hierbij willen wij dadelijk vermelden, dat wij met het geven van deze citaten geen oordeel willen vellen over degenen die deze gedachten hebben geuit. Zij hebben uiteraard meer gezegd dan hier is weergegeven en uit dit meerdere blijkt wel, dat deze mensen er maar niet luchtig overheen springen. Wanneer deze zelfde mensen bijvoorbeeld zeggen: "leef in Gods rust, laat U door God bevrijden", of "Primair zie ik de zondag als de dag waarop de gemeente de opstanding van Christus herdenkt" en andere uitdrukkingen van gelijke strekking, dan is dit voldoende bewijs, dat zij die de vragen voorgelegd kregen wel degelijk ernst willen maken met de zondagsviering. Wij willen dit voorop stellen om te voorkomen dat men een onjuist beeld zou krijgen van de thans in Nederland geldende opvattingen.

Ook aan deze zijde van de oceaan dringt het probleem zich al meer aan ons op. Er is in enkele jaren tijds veel veranderd. Toen de meesten van ons hier kwamen, vonden wij hier een vrij strenge zondagsviering. Het was stil op straat als wij naar de kerk gingen. Nu zijn in de meeste plaatsen de bioscopen open en wordt de sport publiek beoefend. Men kan niet meer zeggen, dat hier de "Engelse zondag" wordt onderhouden. Bovendien grijpt de "Sunday labour" ook al meer om zich heen, vooral in de industrie centra. Menigeen wordt voor een keus gesteld en menige kerkeraad breekt er zich het hoofd over hoe met dit probleem te handelen. Toch hebben wij uitspraken, zoals wij hierboven citeerden, in eigen kring nog niet ontmoet. Maar dit wil niet zeggen, dat er ook onder ons niet zijn, die van gelijke gevoelen zijn. Wellicht zouden wij vreemd opzien, als wij een aantal vooraanstaanden uit eigen kring dezelfde vragen zouden voorleggen als "Trouw" gedaan heeft.

Een predikant, die in "Trouw" zijn mening uit, zegt, dat wij voor de zondag geen beroep mogen doen op het vierde gebod. Hij (en ook anderen) menen, dat door Christus' komst op de aarde ook het sabbatsgebod is vervuld. De grote vraag is nu echter wat wij daar precies mee bedoelen. Inderdaad, Christus is de vervulling der wet, maar betekent dit nu, dat wij het gebod maar terzijde kunnen stellen? Is het gebod dan niet de regel der dankbaarheid geworden? Als het vierde gebod zijn kracht heeft verloren (wij denken nu niet aan de wijziging die de Christelijke kerk heeft ingevoerd, door de dag des Heren te verschuiven van de zevende naar de eerste dag der week, maar veel meer aan het "niet werken") dan vragen wij ons af hoe wij dan met de andere geboden aan moeten. Wat betekent het als wij zeggen dat Christus de wet heeft vervuld en wij denken b.v. aan het derde gebod (de heiliging van Gods Naam) of aan het zesde gebod (de bescherming van het leven-?

Wij wilen nog even verder gaan. Waarom wordt hier het vierde gebod ten tonele gevoerd? De Godsopenbaring begint toch niet bij de wet der tien geboden? De wet der tien geboden is toch eigenlijk een kristallisering van het leven in het verbond?

Het kan haast niet anders of wij raken hoe langer hoe meer in de moeilijkheden als wij maar blijven vragen: wat mag wel en wat mag niet op zondag? En in dit afwegen van geboden en verboden verliezen wij niet alleen de betekenis, maar ook het mooie van de zondag uit het oog. De zondag staat lelijk op de tocht.

Wij zouden hier graag nog enkele gedachten aan willen vastknopen in ons volgend nummer.

D.F.

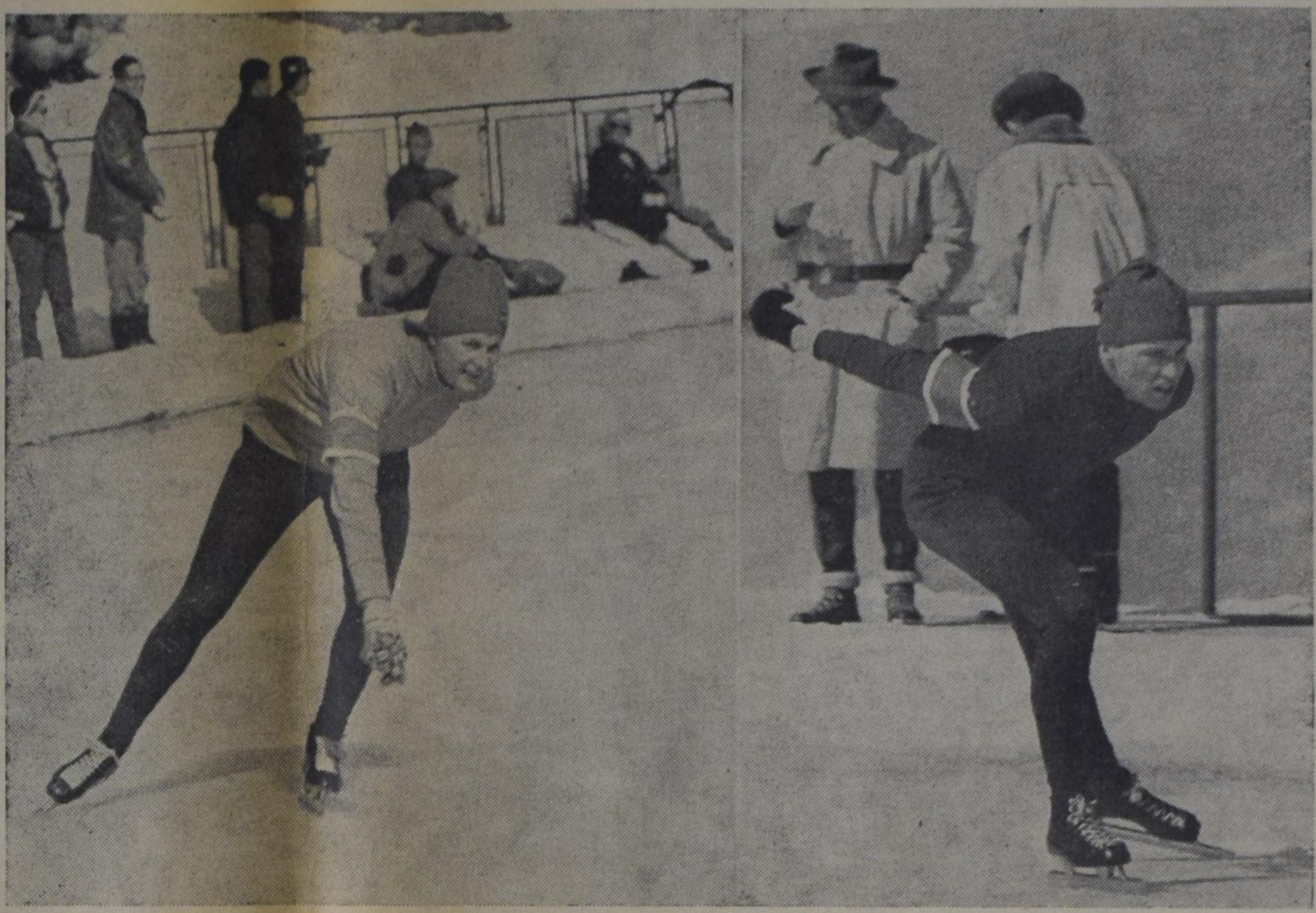

DE WERELDKAMPIOENSCHAPPEN HARDRIJDEN IN KARUIZAWA, JAPAN

Voorbereiding voor de wedstrijden. Links: Willy de Beer, rechts Henk v. d. Grift. De Japanners volgen de verrichtingen van deze Nederlanders met grote interesse.

8 April verkiezingen voor heel Canada

HOE MOETEN WIJ STEMMEN?

Het wordt straks voor velen een moeilijke vraag. Wij willen ons goed rekenschap geven van wat wij doen, als wij op 8 April a.s. onze stem moeten uitbrengen voor een nieuwe federale regering. Maar HOE moeten wij dit doen?

Ons blad heeft de redakteuren van de "outlines", die iedere week in ons Engels bijvoegsel verschijnen, bereid gevonden aan dit onderwerp drie outlines te wijden. Gedurende de eerste drie weken van Maart zal de gewone volgorde worden onderbroken en zullen outlines worden gegeven over religie en politiek. Wij zijn onze redakteuren daar zeer dankbaar voor, omdat wij ervan overtuigd zijn, dat dit voor velen een grote steun zal betekenen.

Let dus speciaal op de eerste drie nummers in Maart.

En bovendien: dit is een welkome gelegenheid om anderen, die nog niet op ons blad geabonneerd zijn, abonnee te maken. *Laat deze gelegenheid niet voorbijgaan!* Maak een nieuwe abonnee en win een boek. U kunt kiezen uit de lijst op de laatste pagina.

Heel erg ingewikkeld

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

De besliste weigering van De Gaulle om mede te werken op de voorgesteld wijze aan de toelating van Engeland in de Europese economische gemeenschap heeft naar veler mening aan de éénwording van Europa voorlopig grote schade toegebracht. Als gevolg daarvan heerst er grote teleurstelling onder de voorstanders van een nieuw Europa. Zelfs onder leerlingen van het V.H.M.O. heeft dit geleid tot enige deining.

Op zich zelf is het eerste begrijpelijk en het tweede verheugend, omdat het in het algemeen toe te juichen is, dat men in brede kring, ook onder het opkomend geslacht, belangstelling toont voor de internationale politiek. Evenwel heeft deze emotie in dit geval betrekking op een van de ingewikkeldste politieke vraagstukken. Het schijnt zo eenvoudig, maar in werkelijkheid is het een probleem met vele kanten. Wij willen dit nader bezien.

Een maand of zes geleden hebben wij in deze rubriek aandacht geschonken aan de verhouding van Engeland en het vasteland van Europa. Het bleek toen, dat de Engelse regering bevreesd is voor een herhaling van het continentaal stelsel van Napoleon, toen het vasteland zich zelf isoleerde van Engeland, waardoor dit bijna economisch werd vermoord. Maar de regering te Londen heeft thans de handen niet vrij, omdat zij tevens moet rekenen met de belangen van het gemenebest, in het bijzonder met de landbouw van Canada en Australië en Nieuw Zeeland. Vandaar dat Engeland wel wil toetreden, maar onder zulke voorwaarden, dat deze gemenebestlanden niet schade lijden. Maar daardoor komen de tegenwoordige deelgenoten van de E.E.G. in een moeilijke positie, in het bijzonder Frankrijk, dat een zeer kwetsbare landbouw heeft. Vandaar, dat De Gaulle op deze voorwaarden niets van toetreding van Engeland wil weten.

Enkele dagen daarvoor waren Adenauer en De Gaulle het met elkaar eens geworden over een zeer nauwe band tussen Parijs en Bonn. Door de samenwerking van deze twee regeringen hadden deze een overheersende positie gekregen, zowel op het gebied van de internationale staatkunde als van de cultuur in de zes landen. Het grote voordeel daarvan was, dat de Duitse bondsrepubliek sterk aan het westen gebonden werd. Een derde oorlog naar het westen werd daardoor nog minder mogelijk. Frankrijk kreeg zijn oude functie terug, om in de West Duitse gebieden zijn beschaving uit te dragen. Duitsland scheen van zin een nieuwe volksverhuizing op touw te zetten, door zijn overschot van bevolking in het lege Frankrijk af te gaan zetten. Maar door het onwrikbare optreden van De Gaulle werd dit alles overschaduwd. Men kreeg verdeeldheid, omdat Adenauer thans kiezen moest tussen de vriendschap van Frankrijk en de nauwe samenwerking met de Angelsaksische landen.

Met de Angelsaksische landen. Want De Gaulle werd niet alleen door economische motieven gedreven. Hij wil Frankrijk weer maken tot een heersende figuur in het internationale concert. Daarbij behoort ook een zelfstandige defensie met een eigen kernmacht. Op de bijeenkomst op de Bahamaeilanden tussen Kennedy en Macmillan heeft Engeland zich er mede tevreden gesteld zijn bewapening aan te passen aan hetgeen men in de Verenigde Staten produceert, namelijk polaris-raketten. Een nauwe band met Engeland zou dus, aldus de mening van De Gaulle, ook Frankrijk afhankelijk maken van de Amerikaanse bewapeningsindustrie. Dat strijdt met de Franse trots. Daar komt nog bij, dat De Gaulle in het bijzonder nooit zo erg op een nauwe relatie met Londen gesteld is. Hij was ook lange tijd bij Churchill niet gezien. En door zijn autoritaire wijze van regeren is de antipathie onder de Engelsen nog gegroeid. Vele Fransen gevoelen die tegenstelling tot de Britten met De Gaulle mede. Er zijn niet voor niets drie honderdjarige oorlogen geweest tussen Engeland en zijn Franse overbuur. Zelfs het bondgenootschap in de twee wereldoorlogen heeft die afkeer nog niet weggenomen. En doordat de gemeenschappelijke vijand Duitsland thans is weggevallen, vooral door de overeenkomst met Adenauer, komt de afkeer van Londen weer sterk naar voren.

Nu wordt veelal nog gewezen op het nationalisme van De Gaulle. Hij legt de nadruk op Frankrijk en niet op Europa. Nu is dat nationalisme van De Gaulle inderdaad werkelijkheid. Maar men vergete niet, dat Engeland minstens zo nationalistisch is. Van een abstracte liefde tot Europa merkt men in Londen niets. Men is Engels in zijn politiek en men behartigt ook in het streven naar toetreding tot de E.E.G. Engelse belangen.

En zo is het ook met Adenauer. Hij streeft naar een verenigd Europa en hij doet dat oprecht. Maar hij wordt daarbij gesteund door de overtuiging, dat alleen langs de weg van een Verenigd Europa de Duitse eenheid kan worden hersteld. En hij hoop dat dan in dat Verenigd Europa Duitsland weer het middelpunt kan worden van een grote economische eenheid.

En daarbij komen wij aan een verschijnsel, dat vele idealisten gaarne over het hoofd zien, namelijk, dat de grote mogendheden, hoe ook aangewezen op de noodzaak van nauwe samenwerking, toch de behartiging van hun eigen belangen nooit vergeten. Tot dusver is het Verenigd Europa nog niet veel meer dan een droom, die volgens de statistiek voornamelijk in Nederlands bewustzijn aanwezig is.

Maar daarmede zijn wij er nog niet. Want Adenauer gevoelt in zijn hart ook niet onvermengd voor de toetreding van Engeland. Naast Frankrijk is er dan een derde grote mogendheid in de E.E.G., waardoor de positie van

(Vervolg op pag. 2)

GEZELLIGHEID

Ik houd van gezelligheid. Dat is geen opzienbarende mededeling; ieder houdt er van. Ik ken onder onze immigranten niemand, die het opneemt voor ongezelligheid. Naar men zegt, zit het vooral ons, mensen van Nederlandse stam, in het bloed, om het gezellig te maken. Er zijn er zelfs onder ons, die met grote stelligheid beweren, dat alleen en uitsluitend Hollanders weten, wat gezelligheid is. Die Canadezen, zeggen ze dan uit de hoogte, weten het nooit eens gezellig te maken. Grote, plompe meubels hebben ze. Ze zetten alles zo maar tegen de muur aan, zodat je in het midden van de kamer wel kunt dansen (als je geen orthodoxe Hollander bent). Ze hebben ook geen smaak. De raarste en bontste kleuren tref je naast elkaar aan. Ze drinken ook niet gezellig koffie tijdens de visite. No, sir, koffie en versnaperingen worden opgediend, wanneer de gastvrouw het tijd vindt, dat je moet vertrekken. Koffie is het vertreksein.

Zo ook met vergaderingen. Enkele nieuwlichters onder ons, die zich willen aanpassen aan het Canadese of Amerikaanse kerkelijke leven, willen de pauze afschaffen tijdens de vergaderingen van onze verenigingen. Ze willen in één keer doorstomen naar het eind van de meeting, dan de vergadering sluiten en daarna nog een bakje koffie voor wie er zin in heeft. Wég is alle gezelligheid! Sommigen hebben het vermoeden uitgesproken, dat zelfs onze dominee door deze geest des tijds is aangetast. Men zegt, dat hij onlangs in de kerkeraad heeft voorgesteld, om in het vervolg niet tijdens, maar na de gemeentevergaderingen over te gaan tot het slurpen van koffie en het kauwen van koekjes. Het gerucht vermeldt echter verder, dat daarop enige principiële ouderlingen, die tegenwoordig de geesten nog weten te onderkennen, verklaard hebben, dat zulks tegen onze rijke Calvinistische erfenis inging en het achteloos verwerpen van een kostbare traditie beduidde, en dat, indien men geen pauzes met kofie en koek meer had, er nog maar weinig was, dat onze kerken onderscheidde van vele andere kerken des lands, waar de vrijzinnigheid hoogtij vierde. Het spreekt vanzelf, dat men toen eendrachtig de dominee in zijn herderlijk hemd liet staan. Nu moet ik me haasten te zeggen, dat ik persoonlijk van dit koffie-debat in de kerkeraad niets afweet, hoewel ik toch ouderling ben, en in maanden geen enkele vergadering heb gemist. Niettemin is ook mijn wantrouwen tegen onze dominee in dezen gewekt. Een praatje wordt tenslotte niet zomaar geboren. Er is meestal wel een aanleiding toe. We moeten praatjes maar niet zo in de wind slaan, want anders zouden de praatjesmakers geen leven meer hebben, en wat zou er dan van de gemeentelijke kletskousen terecht komen?

Men zegt dus, dat de predikant tegen de gezelligheid geworden is. We moeten deze koffie-affaire maar eens rustig in de kerkeraad uitpraten met de voorzitter, voordat er een scheuring uit vandaan komt.

IMMIGRANTEN-

MIJMERINGEN

Gezelligheid is volgens de taalkundigen zozeer de Hollanders eigen, dat het woord niet goed vertaald kan worden in het Engels. Het is mij tenminste nog nooit gelukt, hetgeen trouwens niemand moet verwonderen, omdat mijn kennis van de Canadese taal nog niets te pochen overlaat.

Je kunt ook niet precies in woorden zeggen, wat gezelligheid eigenlijk is. Het heeft veel te maken met knusheid en behagelijkheid en ronkende haarden en spinnende katers. Gezelligheid tref je alleen in huizen aan. Een wachtkamer in een station is nooit gezellig. Onze dominee beweert: Wee de kerkleden en wee de kerk, wanneer men het in de kerk gezellig gaat vinden! Maar zoals we boven reeds zagen, is onze predikant in dezen niet te vertrouwen. Als rasechte Hollander snap ik niets van wat hij bedoelt.

Volgens mij zit de gezelligheid voor een groot deel in geluiden. Wanneer ik 's avonds mijn krant zit te lezen, en ik hoor in de keuken het gerinkel van kopjes en schoteltjes en lepeltjes op de schoteltjes, dan komt er een aangenaam gevoel over me. Ik weet, dat moeder-de-vrouw koffie gaat inschenken. Rinkeldekink, wat hebben we het toch goed met elkaar!

Als ik na de koffie weer verder lees en ik hoor het getik van de breinaalden, dan voel ik weer gezelligheid. Mijn vrouw breit graag en ik zie haar graag breien. Tik-tik-tik-tik-tik, wat zitten we hier toch goed samen!

Sinds mensenheugenis geeft Katrien een lange en luide geeuw af op het ogenblik, dat ze zich 's avonds in bed neervlijt. Ze gaapt dan met volledige overgave: A-ha-hoe-hoei! Dat klinkt zo luid, dat de kinderen in de andere kamers het dikwijls horen. Onze dochters, die nogal muzikaal zijn, zeggen, dat hun moeder iedere avond een melodie uit Tannhaüser gaapt. Dat schijnt een soort opera te zijn, waar ik verder geen verstand van heb. In ieder geval doet die geeuw me goed. Dit geluid geeft iets behagelijks aan ons slaapvertrek. A-ha-hoe-hoei!' Wat ligt het voortreffelijk onder de manufacturen!

Er zijn heel wat mensen, die denken, dat gezelligheid hoofdzakelijk afhangt van de woninginrichting. Nu, dat is ook maar heel betrekkelijk. Met het jaarlijkse huisbezoek kom je overal. Ik ben ergens geweest — ik zal maar geen namen noemen — waar de woonkamer volgepropt zat met degelijke meubelen uit het oude vaderland. Het behang aan de muren was haast niet te zien vanwege de veelheid der schilderijtjes. Het wemelde van schemerlampjes en vaasjes en pulletjes. Maar gezelligheid kon ik er niet ontdekken. Misschien kwam dat ook wel een beetje, doordat ik mijn knie onzacht stootte aan een van de vele tafeltjes, die nauwelijks te ontwijken waren. Het leek wel een pakhuis, en een pakhuis is nooit gezellig!

Ergens anders bij jonge mensen, die in een basement woonden, viel het ons meteen op, dat men hier niet rijkelijk bedeeld was met geldmiddelen. De spaarzamelijke meubeltjes waren kennelijk tweedehands gekocht. Een radio-grammofoon-combinatie, hét symbool van de welvarende immigrant, trof men er niet aan. Er was maar één schemerlampje. En toch was het er verbazend gezellig! Dat was een van onze mooiste bezoeken. Het schijnt toch, dat de gezelligheid meer te maken heeft met mensen dan met dingen, meer met de bewoners dan met de woninginrichting.

Zo kwamen we voor huisbezoek bij een ander gezin, waar alles precies op zijn plaats stond. Er waren niet te veel meubels en ook niet te weinig. De wandversiering was niet te druk en niet te kaal. De stoelen, de tafel en de bank stonden niet te recht en niet te scheef. En toch . . . het was er niet. Het was er koud, hoewel de temperatuur 75 was. De kilte kwam je tegemoet.

Het zijn dus in de eerste plaats de mensen, die de gezelligheid maken. Maar als dat zo is, dan hebben niet alleen de brave Hollanders het gezellig. Ook bij Canadezen en Amerikanen kan het een gezellige boel zijn, hoewel de koffie afschuwelijk laat wordt opgediend.

Hoe heb ik het nu? zullen enige volbloed-Nederlanders wel zeggen: gezelligheid bij de Canadezen? Arie Dof, laat naar je kijken! Hoe kun je zo aanpappen met die oppervlakkige lieden? Hoe kun je je afkomst zo verloochenen? Hoe kun je jezelf zo vernederen? Immers alleen de Hollanders met hun fijne smaak weten wat gezelligheid is?

Zo heb ik dan wederom op gevoelige Hollandse tenen getrapt. Bij voorbaat mijn hartelijke excuses! Maar ik kon het toch niet laten, om wat royaal te zijn met de gulden gezelligheid!

Uit de keuken klinkt muziek. Het klinkt als klokkenspel. Rinkeldekink-kink-kink: kopjes op schoteltjes en lepeltjes er naast! Ha, we krijgen koffie! Het is nergens ter wereld zo gezellig als bij ons thuis!

Arie.

UIT DE SCHOENENDOOS

Mijn doos met brieven moet weer leeg! Uw brief, Mrs. R., geeft me moed om nog een hele tijd door te gaan met aan de weg te timmeren. Ik ben maar een gewoon mens en dus gevoelig voor een complimentje. Dank U wel!

Mr. K. wordt hartelijk bedankt voor zijn tweede brief. Jammer, dat ik U de eerste keer niet helemaal begreep. Thans snap ik beter, waar het om ging. Ik denk, dat we het goed met elkaar eens zijn. Katrien zegt: Die meneer K. is een sportieve man. Nu weet U het dus!

Brieven voor de schoenendoos richte men aan het kantoor van onze krant. Schrijf maar wat U wilt! We houden zowel van bitter als van zoet!

ARIE.

"Question 7"
by Robert A. E. Lee.
A BOOK FOR TEENAGERS that should be in every Christian Home, in every Christian Library, and SHOULD BE READ BY EVERYONE
An exciting novel of conflict and cruelty in communist East Germany.
Price in Canada $3.10 postpaid.
Order a copy at once at
CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N.
Hamilton, Ont. JA 2-1234

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER
GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?
SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN
Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

Gaat U naar Holland?

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:
C. STEENHOF
43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

UW ZENUWGESTEL
verzwakt? Moe, down, onrustig, angstig, kouwelijk, huilbuien, is alles verkeerd, ziet ge nergens licht, levensmoe? Op grond van onze 37-jarige ervaring mogen wij U volkomen genezing garanderen als U een goede kuur neemt met onze kruiden Nr. 3. Volkomen onschad.! Ook voor alle andere slep. ziekten middelen, die wonderen doen.
Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.
Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

H. KREEFT, C.A.
CHARTERED ACCOUNTANT
•
LICENSED MUNICIPAL AUDITOR
•
968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

LENTE
1 Maart beginnen onze voordelige LENTE-AANBIEDINGEN.
Vele nieuwe artikelen voor Dames, Heren en Kinderen
BEAMISH STORES Grimsby Plaza

Een blok aan het been

Alle goede en mooie woorden ten spijt, ziet het er voor Engeland en voor de landen van het gemenebest maar droevig uit. Toen Frankrijks President De Gaulle zijn veto uitsprak waardoor Engeland werd uitgesloten van de Europese Common Market, werd ons wel verteld, dat andere wegen zouden moeten worden gezocht, maar het wordt al meer duidelijk, dat Engeland zelf geen andere wegen ziet. Er is iets tragisch in, indien een wereldmacht, hetwelk Groot Brittannië toch stellig is, zienderogen achteruit gaat. Het gaat er op lijken, dat De Gaulles veto een nekslag voor Engeland is geweest.

Thans heeft de Engelse minister-president Harold Macmillan voorgesteld, dat dat ministers van handel van de gemenebest-landen nog eens bij elkaar komen vóórdat de landen van de General Agreement on Tariffs and Trade (G.A.T.T.) deze zomer vergaderen. Deze GATT is in het leven geroepen om voorbereidingen te treffen voor het slechten van invoerrestricties tussen de deelnemende landen als voorgesteld door President Kennedy.

Het is duidelijk dat Macmillans uitnodiging de bedoeling heeft om de handel binnen de gemenebest-landen uit te breiden. Misschien is het een laatste strohalm, maar meer dan een strohalm is het dan ook niet. Engeland kan als vrijwel geen ander land ter wereld weten, dat deze mogelijkheid reeds lang is uitgeput. Men mag hier althans geen resultaten van verwachten, die gewicht in de schaal leggen.

Die ministers, die thans door de Engelse premier gaarne zullen worden ontvangen, zijn al eens eerder bijeen geweest. Dat was in Montreal in 1958. Toen was het minister-president Diefenbaker die het voorstel deed. Dit is nu bijna vijf jaar geleden en het resultaat van die conferentie is wat betreft de toename van handel tussen de gemenebest-landen, vrijwel nihil geweest. Als toen de mogelijkheden reeds waren uitgeput, dan mag men thans in het geheel geen verwachtingen koesteren.

Het harde feit ligt er: Groot Brittannië heeft niets meer aan te bieden aan zijn commonwealth-landen. Als er iets to offreren is, moet het van de andere landen komen. In plaats daarvan echter hebben verscheidene daarvan de import verder beperkt. De bestaande regeling voor de gemenebest-landen kan men niet uitbreiden of aanvullen, want dit wordt verhinderd door de bepalingen van G.A.T.T. Zou men dit toch doen, dan zouden de andere G.A.T.T.-landen hun tegenmaatregelen nemen en dit zou alle mogelijke voordelen in grotere nadelen doen veranderen.

Canada is bij deze ontwikkeling ten nauwste betrokken. Onze regering heeft indertijd ernstige bezwaren ingebracht tegen Engelands plannen om tot het Europese blok toe te treden. De regering was bevreesd dat ons land Engeland als handelspartner zou verliezen. Onder economen, zelfs onder hen die in dienst van de regering staan, groeide de overtuiging dat op de duur Canada meer voordeel dan nadeel van zulk een toetreding zou hebben. De Trade Expansion Act van President Kennedy had verschillende aantrekkelijke punten. Het heeft wel lang geduurd, maar tenslotte kwam onze regering toch uit haar isolement en gaf haar steun aan het voorstel om de wereldwijde invoerrechten drastisch te verlagen. De zo juist afgetreden minister van handel, George Hees, heeft er herhaaldelijk op gewezen, dat een veelzijdige verlaging van tariefmuren Canadese fabrikanten in de gelegenheid zou stellen hun vleugels uit te slaan. Thans zijn deze fabrikanten veelal gebonden aan de kleine Canadese markt. Dan zouden zij toegang tot de wereldmarkt kunnen krijgen. Men vergete daarbij niet, dat de grote moeilijkheid voor ons land is, dat gereed product heel moeilijk geëxporteerd kan worden. Onze export omvat voornamelijk grondstoffen en halffabrikaten.

Het plan van President Kennedy opende die mogelijkheid. In het bijzonder was voor Canada de bepaling aantrekkelijk, dat met de Commonwealth landen speciale regelingen konden worden getroffen, aangenomen natuurlijk, dat Engeland deel van het Europese blok zou gaan uitmaken.

Maar Engeland is in Europa buiten de deur gezet. De fleur is er nu wel een beetje af. Plannen die met het oog op het plan-Kennedy werden gemaakt, moeten nu herzien worden. Het is maar zeer de vraag of hier veel van terecht komt. Engeland gaat voor Canada nu veel op het blok aan het been lijken.

Canada is een zelfstandige natie. Dit is wel zeer duidelijk gebleken in het atoomwapen-debat in het parlement, waaruit de motie van wantrouwen geboren werd, die de regering ten val bracht. Op het punt van defensie wilden wij ons niet ophangen aan één bepaalde mogendheid. Men vraagt zich echter af, of we dat in economisch opzicht misschien teveel hebben gedaan. Hebben wij niet, zoals men dat hier noemt, "all our eggs in one basket" gedaan, waardoor wij ons zelf meer in moeilijkheden hebben verwikkeld dan strikt noodzakelijk was?

Growth

In the past
we all have met
some grief, or
a little fret.

But now we
view from afar:
they shaped us
to what we are.

Wilma Jonkheer

Heel erg ingewikkeld

(Vervolg van pag. 1)

Bonn zwakker wordt. Maar bovendien dreigt in Londen na de verkiezingen een socialistische regering. Indien dan Noorwegen en Denemarken, die ook socialistisch zijn, toetreden, in België het socialisme op de loer ligt om de leiding te aanvaarden en in Nederland de Partij van de Arbeid in de regering wordt opgenomen, is de E.E.G. in meerderheid socialistisch. Vandaar dat Adenauer thans al heeft beweert, dat de Engelse toetreding voorlopig het lidmaatschap blokkeert van de Scandinavische landen.

De Gaulle heeft door zijn versterkte contacten met de Spaanse leider Franco, die al heel fel antidemocratisch is, dus geenszins tegen de wens van Adenauer gehandeld.

Hiertegenover heeft Macmillan door zijn bezoek aan Italië weer getracht het meest democratische Rooms Katholieke land naar zich toe te halen.

En daarmede zijn wij aan het laatste punt gekomen en wel tot de vraag: Speelt het verschil tussen Rooms en Protestant hier misschien ook nog een rol? Zelfs in de dagen van de oecumenische toenadering tussen de kerken is dat niet geheel onmogelijk.

Mr. L. W. G. Scholten.

BOOK BULLETIN No. 24 — ZETKA BIJBELS

Dundrukbijbels, N. Vert., 29 gezangen, formulieren, enz.

Formaat in cm:	7½x11½	8½x13½	10x16
„ in inches:	3x4½	3½x5¼	8x6¼
Bindwijze:			
Kunstleer, kleursnee:	$ 5.35	$ 6.20	$ 6.90
Idem, oversl. rand, goudsnee:	6.45	7.35	7.75
Leer, goudsnee:		10.00	11.00
Idem, oversl. rand, blokband:	9.40		12.00
Leer, goudsnee, rits:	11.25	12.75	14.00
Linnen, kleursnee (geen dundruk):			3.80

Voor duimgreep $1.95 extra, Huisbijbels $4.65 en $6.30

Gerry Denbok

Burlington Book & Bible House
Mail-Order Dept. Box 381, Burlington, Ontario. Phone 637-2151

P. De Haan & Zonen
AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE
FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten.

Horlogemaker
J. SNIEDER
STATION ST., SMITHVILLE
Voor de verkoop van horloges, banden, klokken, wekkers, Hollandse zilveren ringen enz. komen wij gaarne bij U aan huis.
Bel collect WAlker 6-7372

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

Is Solidariteit Mogelijk ?

door Dr. R. Kooistra

①

Naar aanleiding van mijn stukje over ons **tekort aan solidariteit,** waarin ik pleitte voor trouw aan de Christelijke organisatie ondanks mogelijke en mogelijk-gerechtvaardigde kritiek, ontving ik een brief van een "vriend en broeder", die me zeer aan zich verplicht door zijn reactie "heet van de naald". Wat toch is het geval? Hij vermeldt in zijn brief allerlei onplezierige ervaringen, die hij in de laatste tijd heeft opgedaan met verdedigers van de solidariteit. Volgens hem zijn er onder ons mensen, die maar dadelijk klaar staan met de kritiek van verraad aan de waarheid te beschuldigen. Zij plakken het etiket "non-reformed" op een ieder, die tot voorzichtigheid maant of van mening is, dat er in het neutrale kamp nog wel iets te waarderen valt.

Het is misschien het beste hierover te schrijven aan de hand van een konkreet voorbeeld.

We hebben onder ons de Christelijke organisatie van werknemers. Het pijnlijke is dat we er zelfs twee hebben, de CLAC en de CTUC. Is het nu zo, dat we, als we de Christelijke organisatie verdedigen, tegelijkertijd alle neutrale **unions** moeten veroordelen? Is het niet waar, dat ook onze neutrale unions de zaak van de sociale gerechtigheid hebben gediend en gestreden hebben voor een menswaardig loon en bestaan voor de arbeider? Zijn de neutrale unions niet door een vreselijke tijd van miskenning en zelfs vervolging heengegaan uit barmhartigheid en bewogenheid, waarbij de kleine man trouw toonde aan het beginsel en offers bracht voor zijn medemens in het bedrijf? Is het daarom wel juist te zeggen dat de neutrale union beheerst wordt door een geest van materialisme en zelfzucht?

Ja, dit alles is waar. Het mag ook bedacht worden. Het mag ook genoemd worden. De Christelijke organisatie is niet gediend met een vertekening van de waarheid. Vele neutrale unions zijn begonnen met zich een "brotherhood", een broederschap, te noemen. In verschillende opzichten hebben zij veel goed gedaan.

Ik schrijf dat zomaar neer: "zij hebben veel goed gedaan". Dit betekent echter niet dat dit de neutrale organisatie kan rechtvaardigen. Onlangs las ik nog een verhaal over een moordenaar, die toch erg goed was voor zijn vrouw en kinderen. Het kan natuurlijk altijd erger. Het doen van goede dingen in een bepaald opzicht rechtvaardigt de mens niet. De Here Jezus zei dan ook niet dat de Farizeeërs zonder gerechtigheid waren, maar dat onze gerechtigheid groter moet zijn dan die van hen, willen we in het Koninkrijk der hemelen binnengaan. Ook al doet men goede dingen in een bepaald opzicht, dan rechtvaardigt dit feit nog niet de algemene gedragslijn.

Op het terrein van de arbeid heeft de neutrale organisatie heel veel kwaad gedaan. Zij heeft de klassestrijd gepredikt en predikt die nog. De neutrale organisatie is nu druk bezig de werkgevers **politiek** te organiseren, zodat ons land, indien dit zou gelukken, op den duur niet meer zou geregeerd worden door politieke organisaties, maar daar klasse-organisatie. En nu weet ik wel, dat er heel wat arbeiders zijn, die zich laten welgevallen, dat van hun bijdrage voor de "union" een deel gebruikt wordt voor de New Democratic Party, maar die toch "anders" stemmen. Maar dat zegt eigenlijk ook niets. Dat is ook maar een kwestie van tijd. Juist vandaag bericht de krant ons dat William Dodge, een vice-president van de CLC, de Canadian Congress of Labour, een pleidooi heeft gehouden voor "more power" voor deze organisatie. Geen wonder, want krachtens zijn uitgangspunt kan de CLC nooit de verantwoordelijkheid van de arbeidersbeweging zuiver zien. De neutrale arbeidersorganisatie kan krachtens haar Marxistisch uitgangspunt nimmer recht laten wedervaren aan de eis van Christus, dat we onze naaste lief moeten hebben als onszelf. De neutrale organisatie vervreemdt de mensen van Christus en van Zijn kerk. Dit zijn sterke woorden. Ik weet het. Daarom geef ik hier gaarne het woord van M. Ruppert, de voorzitter van het Nederlandse CNV, die in 1946, dus jaren geleden reeds, het volgende schreef:

> "De poging tot kerstening van de samenleving door middel van toetreding tot niet-Christelijke organisaties is in alle landen der wereld mislukt. Engeland is daarvan wel het meest sprekende voorbeeld. Voorheen, in het begin, was er nog enige relatie tussen kerk en vakbeweging. De kerk belegde voor de aanvang van de congressen een wijdingsure, verschillende vergaderingen werden met gebed en Schriftlezing geopend, maar de grondslag zelve van de vakbeweging was niet in overeenstemming met het Evangelie. En daarom heeft de socialistische arbeidersbeweging in Engeland in werkelijkheid de saecularisering (verwereldlijking, R.K.) van het openbare leven niet geremd, maar bevorderd; zij heeft niet de kerstening, maar de ontkerstening van het bedrijfsleven tot gevolg gehad. Wie aan de juistheid hiervan twijfelt, vrage het aan de kerkelijke leidslieden in Engeland."

Ruppert schreef dit in de brochure "Vakbeweging en Christelijke Roeping", blz. 31. Wie nu Canada een beetje kent, zal moeten toegeven, lijkt het mij, dat Ruppert volkomen gelijk heeft. Ook hier, in ons land, werd door de unions de secularisatie, bewust en onbewust, bevorderd, Het Evangelie werd buiten de sociale strijd gehouden.

Zonder Christus mislukt ons werk; dit geldt voor alle levensterrein.

Hierin moeten we solidair zijn, Toen ik onlangs een vergadering bijwoonde van vertegenwoordigers van de CLAC met sommigen, die haar van "sektarische" neigingen beschuldigden, was dit volgens mij één van de meest hoopvolle aspecten, dat we allen het er over eens waren, dat we de klok niet moesten terugzetten tot de tijd **vóór** de Christelijke organisatie. We wilden de gedachte van de Christelijke organisatie zelf niet in geding brengen. Maar we voelden allen dat we daarvan moesten uitgaan.

We ontmoeten dan ook een volkomen vals dilemma in één van de laatste nummers van The Reformed Journal (Jan. 1963), waarin Professor John Bratt (Head of Bible Department at Calvin College), zonder zelf te kiezen, de gangbare houding t.o.v. de cultuur onder ons als volgt beschrijft:

> "Up to the present time, the question whether a Christian should exercise influence and make impact through a separate, antithetical organization, or whether he should seek to influence existing organizations from within, working individually or by "cells" — organization remains a problem of some dimension in our own day and it bids fair to engross our attention for some time to come."

Ik verwacht ook, dat we het recht en de plicht van de Christelijke organisatie nog wel geruime tijd zullen moeten verdedigen. Eén zinnetje vertalen wij uit het bovenstaande citaat. Professor Bratt schrijft: "Het doordringen tegenover de organisatie blijft een probleem van enige afmeting in onze dagen." Maar is dit (nog) een probleem? We zijn bijv. geen zoutend zout als we deel **uitmaken** van een organisatie, waar we nog wel eens een goed woord over Jezus kunnen zeggen, maar die zèlf zich niet aan Jezus wil geven. Ruppert schrijft in zijn bovengenoemde brochure "Het licht sta op de kandelaar van de algemene, Christelijke organisatie en niet onder de korenmaat van de niet-algemene, separatistische, socialistische vakbeweging."

Permeation is één van onze modewoorden. Maar wie maakt uit op welke wijze deze permeation moet plaats vinden? **Permeation** houdt met persoonlijke aktiviteit niet op; zij sluit een organisatorische aktiviteit in zich. Wij kiezen niet tegen de **permeation,** maar zien daarbij tevens dat we alleen door de Christelijke organisatie vruchtbaar kunnen doordringen in de samenleving. Met andere woorden, **permeation** is **team-work.**

Sommigen zeggen in deze tijd gaarne dat de enige weg **voor** evangelisatie, die ons nog gelaten is, de weg is van de solidariteit. Om de wereld te bereiken moeten we met de wereld solidair zijn.

Hier geloof ik niets van. Zeker, solidariteit met de wereld geeft ons een goedkope populariteit. Maar zulk een solidariteit en zulk een populariteit neemt ons het kruis van de schouders. De Here Jezus bad:

> "Ik heb hen Uw woord gegeven en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij uit de wereld niet zijn, gelijk Ik uit de wereld niet ben.
> Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor den boze."

Solidariteit met de wereld is daarom onmogelijk.

Maar in eigen kring moeten we ons door allerlei kritiek, die zeker gerechtvaardigd kan zijn en die ook ernstig genomen dient te worden, niet laten verleiden de solidariteit zèlf in gevaar te brengen. Ik heb nog iets meer op mijn hart in dit verband, maar dat moeten we bewaren tot een volgende **keer.**

Gaat u naar Holland?

Dan natuurlijk, traditiegetrouw, per Holland-Amerika Lijn, sinds 90 jaar in geregelde dienst op Rotterdam.

Maakt Uw keuze uit een van de schepen van haar moderne vloot en geniet van de goede zorgen en de gezellige Hollandse sfeer waar onze lijn voor bekend staat.

Winterseizoen afvaarten naar Rotterdam:

van NEW YORK: RYNDAM, 18 maart
(van HALIFAX 20 maart)

van MONTREAL: RYNDAM, 14 april

Bovendien de prachtige ROTTERDAM, NIEUW AMSTERDAM, STATENDAM en de gezellige NOORDAM en WESTERDAM.

VRAAGT INLICHTINGEN INZAKE 25% GROEPSREDUKTIE EN REIZEN OP AFBETALING.

Wendt U tot Uw reisbureau of tot de

Holland-Amerika Lijn

CANADA

Meer dan

EEN HALF MILJOEN

personen zijn

CANADEES STAATSBURGER

geworden sedert de Wet op het Canadees Staatsburgerschap van kracht werd in 1947.

In 1962 alleen legden meer dan 72.000 nieuwkomers de eed van trouw af en werden volle leden der Canadese gemeenschap.

Dit is een hartelijke uitnodiging voor alle nieuwkomers die vier jaar en negen maanden geleden wettig als immigranten in dit land werden toegelaten, **om het Canadese Staatsburgerschap NU aan te vragen.**

Geniet al de rechten en voorrechten van vol lidmaatschap in de Canadese natie

— het kiesrecht
— het recht op een Canadees paspoort
— het recht openbare ambten te bekleden
— het recht op volle medezeggenschap in het bestuur der Canadese openbare zaken.

Aanvraagformulieren voor burgerschap kunt U krijgen bij de naaste griffier (Clerk of the Citizenship, County or District Court) of bij de Registrar of Canadian Citizenship, Ottawa.

R. E. BELL
Minister van Burgerschap en Immigratie.

veel groente-weinig water

Tieleman & Dros
Hoogeveen - Holland

Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

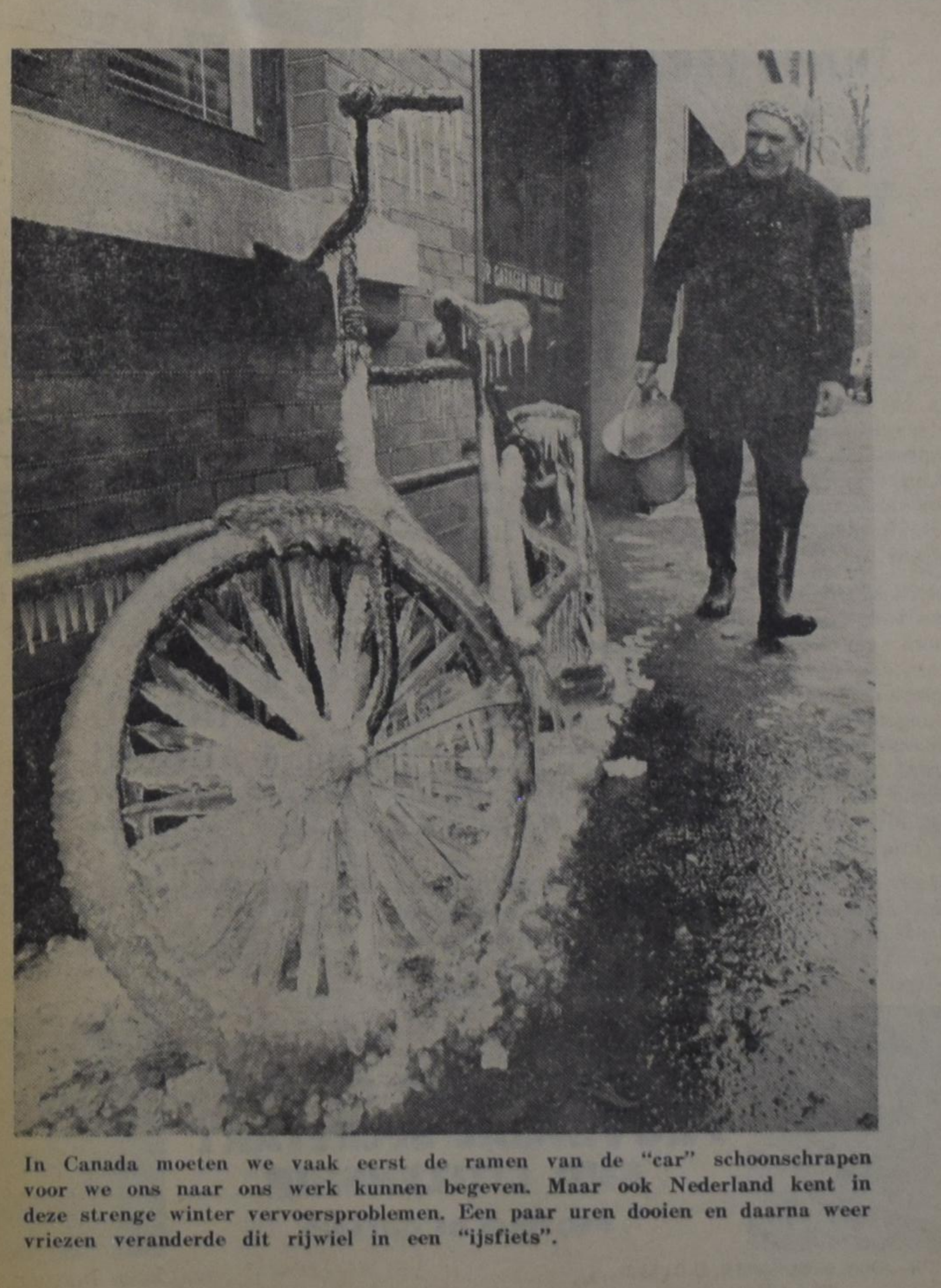

In Canada moeten we vaak eerst de ramen van de "car" schoonschrapen voor we ons naar ons werk kunnen begeven. Maar ook Nederland kent in deze strenge winter vervoersproblemen. Een paar uren dooien en daarna weer vriezen veranderde dit rijwiel in een "ijsfiets".

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

DE KERK EN WIJ

Omdat er een paar reacties ingekomen zijn op het artikeltje dat onder bovenstaand opschrift kortgeleden in dit hoekje verscheen, is het misschien wel aardig dat wij daar nog eens over dóórpraten.

De eerste brief was van een moeder uit Clinton, die het voor het grootste deel wel eens was met het artikeltje, maar toch vindt dat wij niet te bang moeten zijn om de kleintjes, zo onder de vijf jaar, mee te nemen naar de kerk. Ze moeten, volgens deze moeder, al vroeg leren, dat we 's Zondags in Gods Huis horen te zijn. Dat nu is beslist wáár! Lezeres merkt vervolgens op, dat ofschoon vader en moeder zich vroeger óók wel verveelden, toen ze klein waren, ze nu toch gráág gaan! En dus... Ja, daar hebben we het nu. Voor ons volwassenen is er genoeg dat boeit. Maar wat is er voor het kind? Zou dat er nu heus niets toe doen? Ik ben geen kinderpsycholoog, maar heb wel veel met kinderen omgegaan. 'k Heb natuurlijk ervaring met m'n eigen kinderen en ik ben ook al een tiental jaren Zondagschool teacher. Dan hoor en zie je veel. Eén van de kinderen zei eens: "I hope it will not be as boring in heaven as it is in church! All I like is the singing and I can only sing in one service. The other service is in Dutch and I can't read that." Zoiets zegt me een heleboel. Het bewijst dat ze mee willen doen. Let er maar eens op hoe eigenwijs ze hun hymnbook sluiten, als de dominee een hun bekend vers opgeeft. Dan zingen ze zo luid als ze kunnen!

We hebben het dus nu over de Zondagschool-leeftijd. Op die leeftijd willen ze wèl naar de kerk, als ze tenminste mee kunnen doen, maar ze voelen er niets voor er zo bij te zitten voor anderhalf uur, terwijl het hun niets doet. Dat zouden u en ik ook niet graag willen. Maar zoals ik toen ook al opmerkte, de meningen verschillen hierover. Toch heeft het zijn nut wel als we eens met elkaar van gedachten wisselen. De lezeres uit Clinton kan zich verder niet begrijpen hoe ik het me heb voorgesteld om een Zondagschoolklas ordelijk vooraan te krjigen om te zingen. Wel, ik zou gewoon, als het onze beurt was om te zingen, vóór de dienst begon, met de kinderen vóóraan gaan zitten. Eventueel hulp van enkele oudere meisjes vragen om tussen de kinderen in te zitten!

Verder is er nog een brief van een fam. K. uit Red Deer, Alta., die net voor dit artikeltje verscheen, met nog enkele leden van de kerk een gesprek had gevoerd over hetzelfde onderwerp. Volgens Mr. K. zijn onze diensten al jaren uit de mode en hij is blij dat dit probleem eens is aangesneden. Hij hoopt ook dat de tijd nog eens komt, waarop de kerkdienst niet alleen betekent stilzitten van de kinderen, wachtend op het Amen van de dominee, maar waarin ze ook zèlf actief kunnen zijn.

Een lezeres uit Guelph zit óók met het probleem van verveling in de kerk. Ook vooral in de Hollandse dienst.

Ja, met dat probleem zitten we natuurlijk nog wel jaren. In de Hollandse dienst kunnen ze ook niet eens meezingen! En Hollandse versjes leren? Dat valt ook niet mee, naast het versje voor de Zondagschool en de dag-school. Practisch onuitvoerbaar omdat vele kinderen de woorden niet begrijpen. Dat leert dus extra moeilijk.

Verstandige ouders zijn het die altijd het Hollands hebben aangehouden naast het Engels. Maar niet alle ouders zijn zo vooruitziend geweest en het wordt steeds moeilijker de Hollandse taal in ere te houden in onze gezinnen, naarmate de kinderen naar school gaan en als broers en zusters onder elkaar steeds Engels spreken. Er is wel een oplossing om de kleintjes toch iets te laten doen in een Hollandse dienst: alleen laten zingen in het Engels en de ouders laten luisteren!

De moeder uit Guelph dringt er ook op aan, dat elk kind zodra het kan lezen, z'n eigen bijbeltje moet hebben. Zij schrijft hun naam voor in de Bijbel en laat hun de teksten die ze geleerd hebben aanstrepen met rood potlood. Ook aan tafel lezen de beide oudsten al mee, en leren zo de verschillende bijbelgedeelten zelf op te zoeken.

Ouders, die hun kinderen naar een christelijke dagschool kunnen sturen, mogen God wel elke dag danken voor deze ruggesteun in de taak van opvoeding. In Zondagschool, girls clubs, etc., pik je de kinderen er zo uit, die deze scholen kunnen bezoeken.

Maar thuis kunnen we hun ook wel veel bijbrengen als we de tijd er maar van af willen nemen en de bittere noodzaak er van inzien. Laten we b.v. in de week vóór de viering van het Heilig Avondmaal eens in 't kort bespreken met de kinderen wat het Avondmaalsformulier ons zegt. Vertel ze de betekenis van de ons zo bekende maar voor hen onbegrepen woorden. Van de vijftien kinderen in mijn Zondagschoolklas wist maar één kind de betekenis van het woord "resurrection". De kinderen zijn 8—10 jaar oud. Toen ik laatst vertellen moest over Abraham en de besnijdenis van Izaäk, vroeg een van de meisjes: "What does circumcision mean?" Waarop een van de jongens minachtend zei: "Who doesn't know that? Every boy in our street has been circumcised!"

Nu ben ik wel even afgedwaald van ons onderwerp.

Velen zijn het er dus wel mee eens dat onze tegenwoordige liturgie ouderwets is en dat we openstaan voor vernieuwingen.

We zijn alleen maar een beetje te schuw om iets nieuws in de kerk te beginnen. In ons huis, op de farm en in de zaak moet alles zo modern mogelijk zijn. Aangepast aan de eisen des tijds. Maar in de kerk blijft alles maar gelijk. Niet voor lang meer hoopt:

G.W.

•

FEDERATIE NIEUWS

We willen wel graag weer eens iets van ons laten horen. Van verschillende verenigingen zijn er de laatste tijd vragen binnengekomen, die we willen proberen te beantwoorden.

Al heel vaak is er gevraagd: mogen we mee doen aan de vrouwengebedsdag? Het federatie-bestuur heeft daar wel eens over gesproken, met elkaar, omdat we graag vraagsters tevreden willen stellen. Maar steeds waren we van mening, dat het op de weg van de Kerk ligt deze vraag eens en voor altijd uit de wereld te helpen. Een paar jaar geleden hebben er een paar heel duidelijke artikelen in Calvinist-Contact gestaan, geschreven door (naar m'n beste weten) Rev. C. Tuininga. Ik herinner me hoe deze predikant toen schreef, "dat het heel mooi en aanbevelenswaardig was, zo met elkaar te bidden, maar dat het in beginsel is: gebed met en een ondersteuning van een vijand, die zo dodelijk is, dat wij het met al onze macht moeten tegengaan." Ik heb dat nooit weer kunnen vergeten. Rev. Tuininga toonde toen aan, hoe ook vooral communisten een groot deel hebben in het organiseren van deze dag. Verder alle soorten secten, zoals b.v. Mormonen etc. De grootste moeilijkheid blijft echter, dat er in onze kerken daarin geen eenheid is. Sommigen gaan, anderen willen absoluut niet meedoen. Het is dáárom dat het federatie-bestuur vindt dat een vraag als deze niet op de bestuurstafel thuis hoort, maar dat de kerken zelf zich eindelijk eens uitspreken over deze kwesties.

Verder is er veel vraag naar Engelse schetsen. Het is onmogelijk deze verenigingen nog dit seizoen tevreden te stellen, maar we willen dit op de eerstvolgende bestuursvergadering behandelen en hopen er voor te zorgen, dat er D.V. in October schetsenbundels beschikbaar zijn in de Engelse taal. Onze secretaresse heeft vragenlijsten naar alle verenigingen gestuurd, waarvan zij de adressen heeft. Als er nog verenigingen zijn, die deze niet ontvangen hebben, wilt u dat Mrs. Knapper dan laten weten? Weet u dat u van de federatie ook reglementen kunt betrekken? Samengebonden in één boekje vindt u reglementen van vereniging, league, district en federatie. Ze kosten $ 0.75 per stuk en u kunt ze bestellen bij de penningmeesteresse, Mrs. Brandsema, 170 Marlboro St., Brantford, Ont.

Wilt u vooral duidelijk uw naam en adres vermelden? Dat is nog wel eens een puzzle. Drukletters zou wel een uitkomst wezen. We hopen dat we u met dit schrijven van dienst geweest zijn.

Het bestuur.

Herdenking

Moog' ons leven en ons werk
zijn tot eer van Christus' Kerk.
Mogen wij, in liefde saam
strijders zijn voor 's Konings Naam.

Niet onz' eigen, maar Uw wil
leert ons zwijgen, maakt ons stil
om te doen, wat Hij gebiedt.
Bij ons zelf, dáár is het niet!

Menig jaar waart Gij nabij.
Door de storm, of rustig tij:
Gij waart onze Bootsman, Heer.
Wil dat blijven, steeds door weer.

Heer, de koers van 't schip der Kerk
is van U. Maar maak ons sterk
in elkander bij te staan
om de Haven in te gaan.

Moog's ons leven en ons werk
zijn tot eer van Christus' Kerk.
Zij de grondtoon van ons lied:
"JEZUS: HEER!" — en anders niet.

Gemka

HOEVEELHEID AANDUIDINGEN IN RECEPTEN

Enkele lezeressen vroegen nadere inlichtingen over de maten die in Canadese recepten worden gebruikt, zoals bijvoorbeeld in de advertenties voor "Magic Baking Powder" in Calvinist-Contact van 25 Januari en 22 Februari en "Fleischmann's Yeast" in het no. van 15 Februari j.l.

In de betreffende recepten worden als maat-aanduidingen gebruikt: kop, eetlepel en theelepel. Onderaan de recepten staat aangegeven: **Gebruikt een Canadese standaard maatkop en standaard maatlepels.** Uit de woorden standaard blijkt al dat niet een willekeurige kop, eetlepel of theelepeltje bedoeld wordt.

Als **standaard kop** in de keuken gebruikt men in Canada een maatbeker met een inhoud van 8 ounces (8 oz.). Men noemt deze 8 ounce beker "a cup". Als regel zijn deze bekers van glas en hebben ze een flink oor en een schenktuitje. Elke "cup" is bovendien voorzien van maatstrepen op de zijkant, zodat U er heel gemakkelijk b.v. een ¼, een ½ of ¾ cup mee kunt afmeten. Er zijn ook maatbekers van 16 ounces (a pint) en van 32 ounces (a quart), doch met een handige 8 ounce cup kunt U gemakkelijk zowel grotere als kleinere hoeveelheden afmeten.

Het afmeten van **minder dan ⅛ cup** (1 ounce) gaat niet zo gemakkelijk met een 8 oz. maatbeker. Voor het afmeten van hoeveelheden minder dan ⅛ cup bezit elke Canadese huisvrouw een stelletje van vier kleine schepjes. Het grootste van de vier schepjes noemt men "a tablespoon" en heeft een inhoud van een ½ ounce of 1/16 cup, de drie kleinere heten respectievelijk 1 teaspoon = 1/6 ounce, ½ teaspoon = 1/12 ounce, en ¼ teaspoon= 1/24 ounce. De hoeveelheden zijn wat verwarrend, maar om het U gemakkelijk te maken hebben de fabrikanten de aanduidingen 1 tablespoon, 1 teaspoon, ½ teaspoon, ¼ teaspoon in elk lepeltje van die maat geperst.

"Cup and spoons" zijn zo algemeen in gebruik in Canada dat het ons helemaal niet zou verwonderen als de dames die naar de maten informeerden zo'n handige maatbeker in de kast hebben staan en/of een stelletje maatschepjes (vaak gekleurd plastiek) in een lade hebben liggen.

Bezit U ze nog niet dan kan het aanschaffen zeer aangeraden worden. "A 8 oz. cup" en "a set of measuring spoons" zijn in elke hardware-, general- of foodstore voor minder dan een paar kwartjes verkrijgbaar.

Intussen wensen we U gezellig bakken en smakelijk eten!

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.

Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Hollandse Scheurkalenders

Zolang de voorraad strekt
$ 1.00 postpaid.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
1058 MAIN STREET WEST
HAMILTON, ONT.
Tel. JA 8-1932

REISBUREAU
O. K. JOHNSON & CO., Limited
TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 131 N. Front, ED 6-6169

Inlichtingen omtrent de diensten van de Regering van Ontario

THANS VERKRIJGBAAR IN 13 TALEN

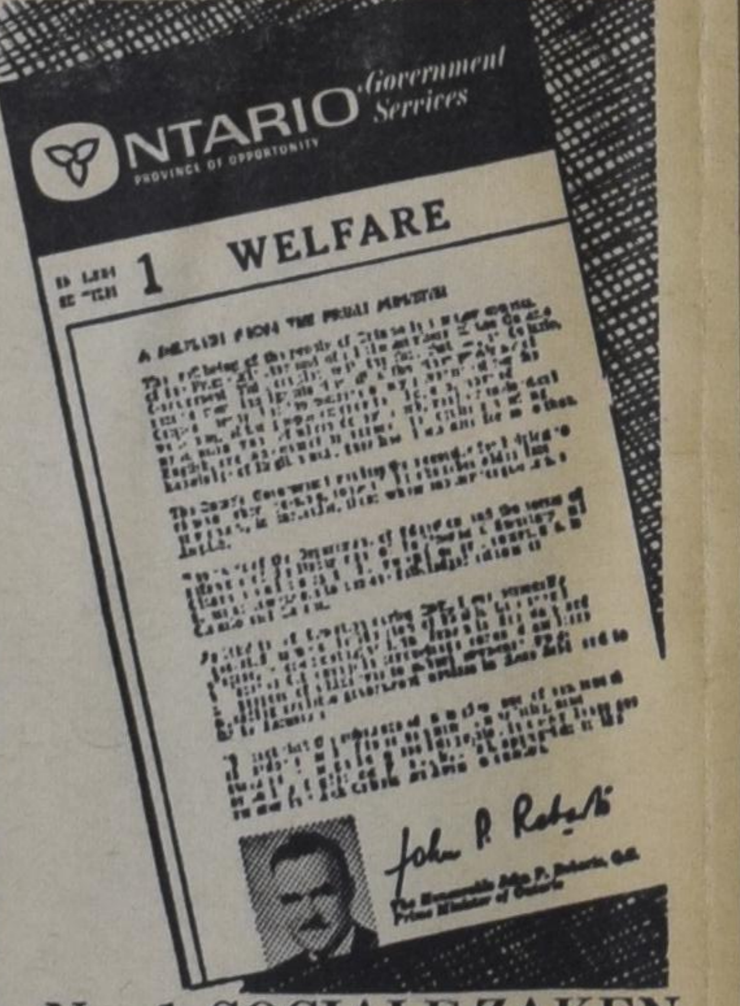

EEN SERIE van vijf leerzame brochures die de verschillende diensten der Regering van Ontario, die te Uwer beschikking staan, beschrijven, werden door de Afdeling Burgerschap van het Departement van het Provinciale Secretariaat en Burgerschap gepubliceerd. De brochures geven een overzicht van de besprekingen gehouden met commissies van vijf regeringsdepartementen op groepconferenties bijgewoond door vertegenwoordigers van vele organisaties die zich bezig houden met de integratie van de nieuwaangekomene.

ZIJNE EXCELLENTIE JOHN P. ROBARTS, Minister-President van Ontario, brengt in een inleidend voorwoord naar voren dat Ontario meer immigranten ontvangt dan alle andere provincies van Canada. "Het is logisch derhalve," zegt de Minister-President, "dat de belangstelling van de Ontario Regering voor het welzijn van het volk ook dient uit te gaan naar een groot aantal immigranten, waarvan de moedertaal noch Engels noch Frans is, en van velen daarvan kan men nog niet verwachten dat zij een der beide talen machtig zijn."

ZIJNE EXCELLENTIE JOHN YAREMKO, Provinciaal Secretaris en Minister van Burgerschap, door wiens departement deze brochures werden gepubliceerd, zegt dat deze nuttig zullen blijken te zijn voor geboren Canadezen zowel als voor immigranten.

No. 1 SOCIALE ZAKEN
No. 2 GEZONDHEID
No. 3 ONDERWIJS
No. 4 RAAD VAN ARBEID
No. 5 ARBEID

Deze brochures zijn verkrijgbaar in het: *Engels, Frans, Italiaans, Duits, Pools, Hongaars, Oekrainisch, Hollands, Servisch-Croatisch, Grieks, Fins, Portugees en Slowakisch. De brochures zijn gratis verkrijgbaar bij de Afdeling Burgerschap (kamer 167, Hoofdgebouw Parlement, Toronto, telefoon 365-2285. Gelieve bij het bestellen de gewenste taal op te geven.*

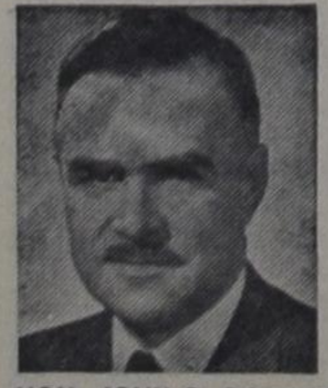

HON. JOHN P. ROBARTS, Q.C., LL.D.
Prime Minister

DEPARTMENT OF THE PROVINCIAL SECRETARY AND CITIZENSHIP
PROVINCE OF ONTARIO

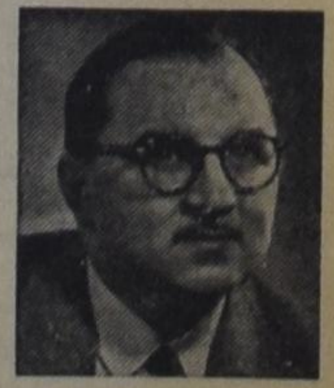

HON. JOHN YAREMKO, Q.C.
Minister

R. J. CUDNEY, Q.C., *Deputy Minister*

NOW AVAILABLE:

CHRISTIAN PERSPECTIVES 1962

Lectures of the Unionville-Conference 1961, sponsored by the Association for Reformed Scientific Studies.

Contents:

Prof. J. J. Duyvené De Wit
ORGANIC LIFE AND THE EVOLUTIONISTIC WORLD AND LIFE VIEW
Introductory Comment.
Lecture I: The Origin of Life in the Conception of Oparin
Lecture II: Evolution and Human Destiny in Lecomte du Noüy
Lecture III: The Conception of an Evolutionary Humanistic World Religion in Julian Huxley
Lecture IV: Evolution of a Christocentrically Directed Process in Teilhard de Chardin

Prof. H. Van Riessen, Ph.D.
PHILOSOPHY
Lecture I: The Goal of Philosophy
Lecture II: Philosophy and Religion
Lecture III: Philosopy's Basic Ideas

Prof. H. Evan Runner, Ph.D.
SCRIPTURAL RELIGION AND POLITICAL TASK
Lecture I: Thesis: Its Political Articulation
Lecture II: The Forms of its Political Expression and their Development in Modern Times
Lecture III: Its Contemporary Political Expression

Price $2.00

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LIMITED
Box 34, Station B., Hamilton, Ont.

Orders may also be sent to Speelman's Bookhouse, 10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont., or to your local bookstore.

VAN ZEE TOT ZEE
Geschiedenis van Canada (4)

DOOR REV. G. RIENKS

Samuel de Champlain — de grondlegger van Frans Canada

Op het meest historische plekje in Canada, het plein terzijde van Chateau Frontenac in de stad Quebec, met een wijd uitzicht over de St. Lawrence, staat het standbeeld van Samuel de Champlain. En terecht heeft hij die ereplaats, want het was tenslotte aan zijn visie en volharding te danken dat hier de eerste kolonies werden gevestigd en stand hielden.

Na de verkenningstochten van **John Cabot** (1497) en van **Jacques Cartier** (1534) werd Frankrijk zo verteerd door binnenlandse onrust dat aan een imperium in de Nieuwe Wereld niet te denken viel. Van 1562—1598 waren er acht godsdienstoorlogen, waarin de Franse protestanten, de Hugenoten, vochten voor hun vrijheid. Wie herinnert zich niet de verschrikkelijke Bloed-bruiloft, de Bartholomeusnacht 23-24 Augustus 1572 in Parijs, waarbij ook de nobele graaf Caspar de Coligny als slechtoffer viel. Onder het krachtig bewind van koning Henri IV, die zelf ook protestant was geweest, werd een einde gemaakt aan deze strijd door het Edict van Nantes 1598.

Toen was de tijd aangebroken om een oude droom werkelijkheid te maken, n.l. dat ook Frankrijk zijn aandeel zou hebben in de Nieuwe Wereld.

In die dagen was zo'n onderneming praktisch onmogelijk, tenzij men een koninklijk patent of **monopolie** had. Vooral ten opzichte van de pelshandel was dit onmisbaar. De tochten waren te kostbaar en het afzetgebied te onzeker — bont was een luxe artikel — dat zonder organisatie het risico te groot was. En de Franse Kroon was maar al te geneigd om zo'n monopolie te geven aan een groep kooplieden, die zich dan van hun kant verplichtten om kolonisatie in de naam van de koning van Frankrijk te bevorderen. Dat deze kolonisatie tenslotte gelukte was niet de verdienste van de monopolisten, maar van hun agent in Canada — Champlain.

Champlain werd geboren in 1567 in een klein havenplaatsje Brouage aan de Golf van Biscaje. Hij diende als officier in het Franse leger en maakte een tocht naar West Indië in dienst van de Spaanse koning. Bij zijn terugkeer in 1601 werd hij door Henri IV benoemd tot koninklijk geograaf — aardrijkskundige. Het was te begrijpen dat toen de heren kooplieden uitzagen naar iemand om hun belangen te behartigen aan de andere zijde van de oceaan, hun oog viel op Samuel de Champlain. Hij was de aangewezen man — een ervaren soldaat en een kundig cartograaf. Met twee kleine scheepjes zette hij koers naar het Westen in 1603 en kwam tot aan de watervallen van Lachine bij Montreal. Alles was er eenzaam. Van het Indianendorp Hochelaga, dat Cartier er 68 jaar geleden had aangetroffen, was geen spoor overgebleven.

Bij zijn terugkeer in Frankrijk bleek het dat het recht van monopolie was gekomen in de handen van de edelman de Monts en tesamen met de Monts en 120 kolonisten werd in 1604 een nieuwe tocht ondernomen. De bemanning van de beide boten was een wonderlijk samenraapsel. Het was de noblesse van Frankrijk en misdadigers, die men uit de gevangenissen had gehaald. En omdat de Monts een hugenoot was, waren er niet alleen Roomse priesters maar ook protestantse dominees aan boord. Blijkbaar streden deze geestelijken onderweg nogal eens hardhandig over hun geloof.

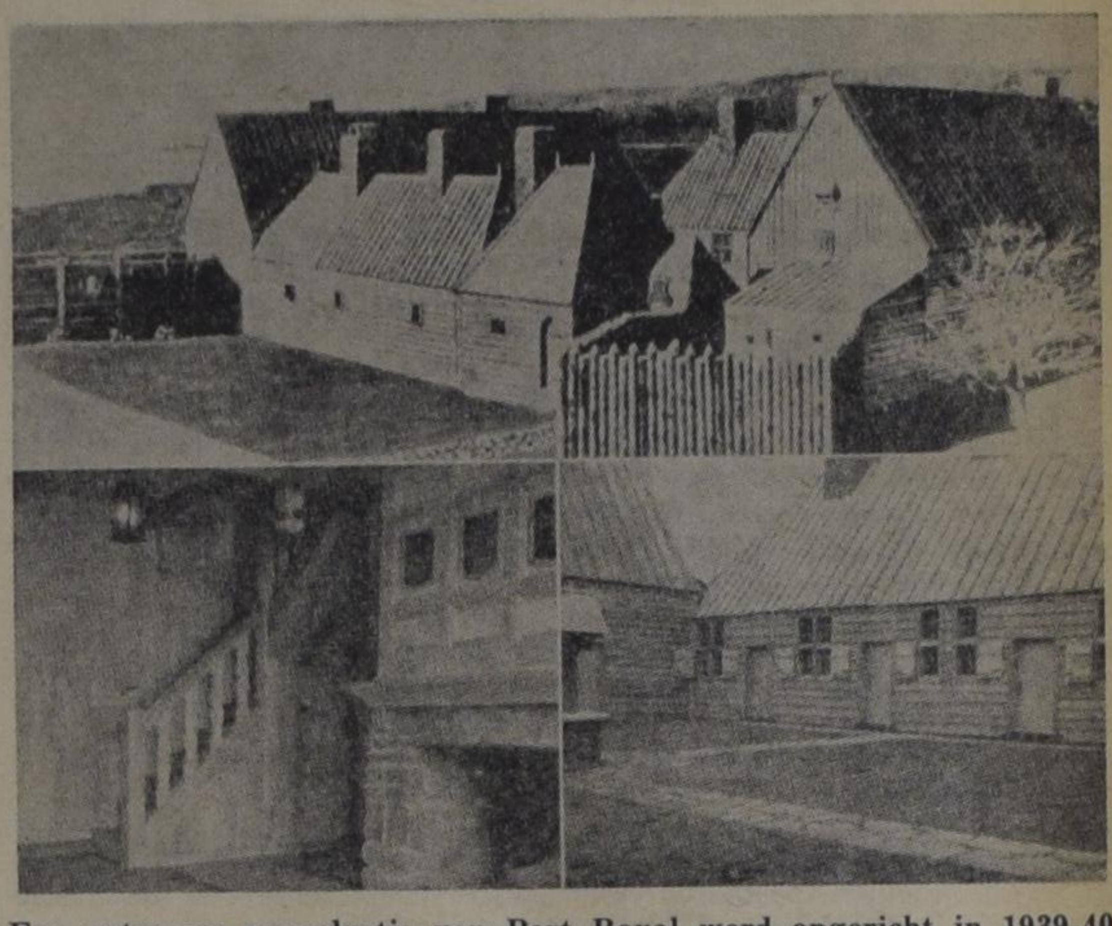

Een getrouwe reproductie van Port Royal werd opgericht in 1939-40 op de oorspronkelijke plek, nu Lower Granville, N.S.

St. Croix, een eiland in de Bay of Fundy, werd gekozen om er een kolonie te stichten. Het bleek een onwijze keus te zijn — geen water, geen bomen. En toen de meedogenloze winter kwam stierven er van de 79 kolonisten 37, terwijl vele anderen de dood nabij waren.

Zodra dan ook de zomer gekomen was verliet men deze post en bouwde een nederzetting aan de andere zijde van de baai, op de kust van Nova Scotia. Men noemde de kolonie **Port Royal**, het tegenwoordige Lower Granville, N.S. Daar in Port Royal heeft zich een interessant stukje Canadese geschiedenis afgespeeld. Er werden tuinen aangelegd met zaden en planten uit het vaderland. Van hieruit werd het eerste Canadese koren verscheept naar Europa. En om de lange winters door te komen richtte Champlain "The Order of Good Cheer" op. Het was een groep van 15 mannen, die om de beurt "Grootmeester" waren en moesten zorgen voor goede maaltijden en vermaak. Port Royal was meer dan alleen maar een trading-post of een fort — het was de eerste nederzetting in Canada waar men de van Europa meegenomen tradities trachtte aan te passen aan de Nieuwe Wereld.

Echter in 1607 verloor de Monts zijn monopolie, zijn kolonisten keerden terug naar Frankrijk en Port Royal werd verlaten.

Vooral op aandrang van Champlain wendde nu de Monts zijn blik niet langer naar Arcadia — zoals men de Maritime provincies noemde — maar naar de St. Lawrence vlakte. Hij kreeg voor dat gebied een nieuw monopolie. Het gevolg was dat Champlain in **1608** de St. Lawrence opvoer en, waar de rivier zich vernauwde en een natuurlijke vesting vormde, een nieuwe handelspost bouwde. Dat was op de hoogten van **Quebec**. En daarmee legde hij de grondslagen voor de hoofdstad van Frans-Canada.

Van hieruit heeft Champlain zijn verkenningstochten ondernomen en tot aan zijn dood toe heeft hij zijn beste krachten gewijd aan het hem zo geliefde Quebec. Hij verkende de Richelieu rivier en Lake Champlain. In 1613 maakte hij zijn beroemde tocht langs de Ottawa rivier tot aan het Allumette eiland. Vanuit onze pastorie kunnen we dat eiland zien liggen en als je van Pembroke naar Renfrew rijdt passeer je de plek waar Champlain zijn astrolaab — een intrument om de stand van zon en sterren te meten — verloor. In 1615 maakte hij z'n grootste expeditie — Ottawa rivier, Mattawa rivier, Lake Nipissing, Franse rivier, Georgian Bay en zo naar een dorp van de Huron Indianen aan Lake Simcoe.

De Indianen bewezen hem op deze tochten grote diensten. De Fransman zocht de vriendschap van de Algonquins en de Hurons, omdat ze van deze stammen afhankelijk waren voor de toevoer van pelzen. Er ontwikkelde zich in die tijd een bepaald type kolonisten, die genoemd werden **coureurs de bois** — mannen die leefden van het avontuur in de wildernis, bekwame jagers, ruw, dapper en steeds verder doordringend naar het Westen. Omdat dit avontuur meer aanlokte dan het leven op een nederzetting groeide Quebec maar heel langzaam, ondanks alle inspanning van Champlain.

Wel was daar gearriveerd in 1617 het gezin van Louis Hebert, een Parijs apotheker, de eerste boer die de grond omploegde buiten de palissaden van de "Habitation". Het lot van de kleine kolonie was wisselvallig.

Toen eindelijk Frankrijk, onder Richelieu, de kolonisatie krachtig zou gaan steunen, werden de schepen met de nieuwkomers in beslag genomen door de Britten, die een blokkade hadden gelegd voor Quebec in 1627. Na een jaar van veel ontbering moest Champlain capituleren en Quebec viel in de hand van de vijand. Champlain moest zijn post verlaten als balling en ging terug naar Frankrijk. Toen echter de oorlog tussen Engeland en Frankrijk was geëindigd, wendde Champlain al zijn invloed bij het Franse Hof aan om Quebec terug te eisen. En dit geschiedde.

In 1633 keerde Champlain terug als gouverneur naar zijn geliefde New France. Daar stierf hij in 1635 op Kerstdag. Zijn energie was verteerd in de zorg voor de kleine nederzetting — maar de post had stand gehouden, ondanks ellende en tegenslagen.

Samuel de Champlain was bezield van het ideaal om de Franse aanspraken op de Nieuwe Wereld uit te breiden en was tegelijk vervuld van een religieuze ijver die zo kenmerkend was voor het Frankrijk van de 17de eeuw. Zijn verslagen, brieven en boeken zijn van onschatbare waarde voor Canada's eerste geschiedenis.

Tenslotte twee kenmerkende citaten uit zijn geschriften.

"Ziende dat de inboorlingen leven zonder God en zonder godsdienst als wilde beesten, kwam ik tot de conclusie dat ik een grote zonde zou bedrijven als ik mij niet tot taak zou stellen middelen te vinden om hen te brengen tot de kennis van God."

"Wat mij betreft, al mijn arbeid is er op gericht een weg te banen voor hen die na mij bereid zijn die weg te volgen."

(Wordt vervolgd.)

Tweede Kruiswoord

Verlaten, vol met wonden,
Zijn ganse lijf geschonden,
Hangt Hij nu aan 't hout.
Maar van Zijn bleke lippen
Komt geen vervloeking glippen,
docht slechts behoud.

De gaten in Zijn handen
Zijn zwart van 't zonebranden.
En rond Hem woedt de schaar:
Ha, Zoon van God, vertoon nu
Uw almacht, en verlos U
Gij kunstenaar.

Zelfs één der moordenaren
Die meegekruisigd waren
Houdt zich niet langer stil,
En schreeuwt, bevrijd U Koning
En ons in machtsvertoning,
Om 's levens wil.

Doch d' andere verslagen
Door 't oordeel van de plagen,
Bestraft z'n fel venijn —
Vreest gij dan gans'lijk God niet;
De straffen die men ons biedt
Zijn recht . . . Doch Hij is rein —

En smekend en bewogen
Zoeken zijn koortsig' ogen
De ogen van den Heer.
Het is een schuld belijden,
Een bede om bevrijden:
Gedenk mij, Heer . . .

Dan spreekt Zijn stem vergevend,
van zaligheid omzwevend,
Hem moed toe aan het kruis:
Gij hebt uw schuld beleden
Daarom schenk Ik u heden
Mijn hemelhuis.

C. Speijer.

SCHADECLAIMS INDONESIE

Teneinde het voor de Nederlandse Regering mogelijk te maken een inzicht te verkrijgen in de totale financiële claim die Nederlanders hebben op de Republiek Indonesië als gevolg van de op 3 december 1957 en daarna door de Republiek genomen maatregelen tegen Nederlandse eigendommen en belangen in Indonesië, zal worden overgegaan tot een REGISTRATIE van de schade die door deze maatregelen aan Nederlandse eigendommen en belangen is toegebracht.

Te dien einde worden Nederlanders die menen uit dien hoofde een schadeclaim te hebben op Indonesië verzocht zich met een brief/briefkaart (of persoonlijk) te wenden tot het Consulaat-Generaal der Nederlanden, 159 Bay Street, Room 808, Toronto 1, Ont., tel. EM 4-5443, voorzover betrokkenen woonachtig zijn in het ressort van genoemd Consulaat-Generaal. Degenen buiten het ressort kunnen zich wenden tot hun eigen beroepsconsulaten (Montreal, Vancouver en Edmonton). Op deze brief/briefkaart dient met duidelijke letters onder het hoofd **Schadeclaim Indonesië**, de naam, het adres en eventueel het telefoonnummer te worden aangegeven.

Na ontvangst door dit Consulaat-Generaal van evenbedoelde brief/briefkaart zullen aan de afzenders schadeformulieren worden toegezonden welke na invulling en ondertekening door de belanghebbenden rechtstreeks bij het Bureau Schadeclaims Indonesië, Hooftskade 1 's-Gravenhage moeten worden ingediend.

Uitdrukkelijk zij er de aandacht op gevestigd dat indiening dezer schadeformulieren en de erkenning van de ontvangst daarvan, GEEN ERKENNING inhouden van de schadeclaim en dat daaraan geen enkele aansprakelijkheid van de Nederlandse Regering voor de geleden schade kan worden ontleend.

De Nederlandse Regering hoopt de kwestie op het daarvoor geschikte ogenblik bij de Indonesische Regering ter sprake te brengen.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES
(Vertaald door J. Vriesinga)

(17)

"Daar hoor ik juffrouw secuur."

"Wel, als je meer belangstelling hebt voor complimentjes, laat ik je dan vertellen dat ik van jouw spel geniet."

"Laten we maar oefenen," zei hij en toen lachten ze samen. "Maar eerst even, waar heb jij mij horen spelen?"

"Ben jij dat niet die elke middag oefent in the 'Gym'?"

Het maakte hem opgetogen. Maar om dat te verbergen keek hij omslachtig op zijn horloge. "Kijk eens, je had gelijk. We hebben niet veel tijd."

"Wel, wat gaan we spelen?"

"Misschien kunnen we proberen wat jij zopas speelde. Ik vond het geweldig. Staat het in dat boek?"

"Ja." Ze opende het boek en zocht het lied vlug voor hem op zonder de inhoudsopgave te raadplegen.

"Denk je dat het zou kunnen, als een trompetsolo? Past het een beetje in het kader voor vanavond?"

"Prachtig, uitstekend," geloof ik.

"Laten we het dan eens proberen."

Terwijl hij zijn trompet tevoorschijn haalde en stemde bij de piano, verkoelde de gloeiende lava langzaam van vlammend oranje tot bloedig rood.

"Speel het eerst eens een keer door zoals je denkt dat het moet," vroeg hij. "Dan luister ik."

"Let op de woorden, terwijl ik speel," adviseerde ze, terwijl haar vlugge vingers een voorspel weefden. "Ik vind altijd dat dat helpt om de juiste interpretatie te vinden voor de muziek."

Opnieuw, als bij instinct, wendde ze haar gezicht om naar het venster. De melodie zwol aan als een levend iets. Hij las de woorden:

Day is dying in the west;
Heaven is touching earth with rest;
Wait and worship, while the night
Sets her evening lamps alight
Through all the sky.

Er was de indrukwekkende stilheid van een zonsondergang in de woorden. Toen het refrein begon, dacht hij weer het koor te horen onder de massale overkoepeling van hoge gewelven:

Holy, holy, holy
Lord God of hosts!
Heaven and earth are full of Thee;
Heaven and earth are praising Thee,
O Lord most high!"

Ze sprak terwijl het laatste accoord natrilde, haar ogen nog gericht op het venster. "Denk je die woorden niet haast vanzelf als je zo'n prachtige zonsondergang ziet?"

In een kort ogenblik flitsten er allerlei gedachten door Randall's hoofd. Nee, om eerlijk te zijn, een zonsondergang had hem nog nooit zulke gedachten gegeven. Natuurlijk bewonderde en waardeerde hij de schoonheid van de natuur; vooral tegenover zoveel lelijks door mensen gemaakt. Maar het was een hele tijd geleden dat hij dat schone had toegeschreven aan een Schepper God. Hij had er nooit weer aan gedacht. Wat had het ook eigenlijk voor zin? Je was toch nooit ergens zeker van? We waren waarschijnlijk alleen maar ontwikkeld vanuit de slijmerige modder gedurende millioenen en millioenen van eeuwen.

Dat denkbeeld had de achtergrond gevormd van zijn studies in wetenschap en kunst en geschiedenis. Hij had het aanvaard als een verklaring, omdat het het vraagstuk van de oorsprong van alle dingen tenminste ver genoeg wegschoof om het te verliezen in de schemering van dat vage verleden. God was de een of andere kracht, geen Persoon. Een onpersoonlijke kracht hoef je niet te aanbidden; net zomin als electriciteit. Je kon alleen maar een Persoonlijkheid aanbidden. En omdat er doodgewoon geen Persoonlijkheid was, groot genoeg, bad je niet. Je ging naar de kerk omdat het moest; je stond op bij het zingen; je fluisterde wat als het tijd was om te bidden; onder de preek droomde je wat; als de dominee het te lang maakte naar je zin begon je verstoord te kuchen, en je was blij als je weer buiten stond in de frisse lucht, waar je een sigaret kon opsteken, of vloeken als een kerel, lachen en vergeten.

Maar hier was een meisje dat aanbad bij het zien van een zonsondergang. Haar hele wezen scheen te trillen van aanbidding en adoratie zodat het van haar vingertoppen droop in de heerlijkste klanken. Het was bij haar als bij een vogeltje. Hij stond gewoon paf. Het was zoiets ongekends. Maar wat moest hij nu zeggen?

"Vind jij ook niet?" drong ze aan.

"Het is glorieus," antwoordde hij. "Geen wonder dat je zo speelde."

Ze merkte niet eens dat hij haar ontweek.

"Dat is erg gek met mij. Ik ben erg gevoelig voor stemmingen."

"Dat komt omdat je een artist bent."

"Voel jij het dan ook niet?"

"Ja, ik begin het te voelen."

"Wel, ben je klaar?" zei ze, haar horloge naar hem ophoudend. Hij zag het horloge niet eens; hij keek alleen maar naar de blanke pols.

Toen ging hij achter haar staan en hief de trompet aan zijn lippen. Terwijl hij speelde dacht hij aan de schilderij die hij eens gezien had van een man op een oude stadsmuur in Judea, de ramshoorn blazend om het begin van de Sabbath aan te kondigen. Zo voelde hij zich nu. Het was een oproep tot devotie. Zelfs in deze kleine kamer rezen zijn tonen nu met ongekende zuiverheid. Ze hoorden nu te klinken vanaf de omgang van een oude Noorse toren. Ze hoorden te klinken over het gehele universiteitsterrein.

En plotseling wist hij dat hij nu bereikte, bijna zonder moeite, wat hij al twee jaar lang had getracht te bereiken. Zijn gevoelens waren nooit zo geroerd geweest als nu. Hij wist nu duidelijk dat men moet voelen voor men kan spelen. Zelfs in het aanzwellend crescendo smolt het zilver niet uit zijn toon; geen enkel ogenblik schetterde het koper. Het was een zilveren geschal van lof. De laatste noot verklonk in de stilte en toch scheen ze te weerklinken in een verre echo.

Fay hijgde bijna van bewondering.

"O, ik had nooit gedacht dat je zo kon spelen. Jij bent de artist."

Hij voelde zich eigenaardig nu. "Ik wist het zelf ook niet. Ik denk dat jij me de inspiratie hebt verschaft." En toen drong het tot hem door dat hij haar begeleiding niet eens gehoord had. Zo had hij zich geconcentreerd op zijn eigen spel, dat hij het hare niet had opgemerkt. Maar het was perfect geweest. Het volgde en smolt samen met zijn muziek. Het had nooit gedomineerd. Ze was een bijzondere begeleidster. Hij zei haar dat ook. "Eerlijk Fay, het was jouw spel, dat mij hielp."

"Als dat zo is, dan ben ik er blij om. Ik ben blij dat je je klank gevonden hebt en ik hoop dat je ze nooit meer zult verliezen."

Hij liep met haar naar het meisjesgebouw met zijn hoofd vol verwarde gedachten. Hij voelde zich extatisch gelukkig, maar tegelijk grenzeloos verward. Voor een ogenblik had hij haar geest in zich opgezogen; maar hij vreesde dat nu al de geweldige inspiratie die hij had ondergaan voorbij was; dat dit nooit terug te halen was.

Hij zat die avond vooraan in de kapel. De vergadering begon precies om zeven uur met samenzang. Hij had nog nooit zulke samenzang gehoord. De zaal was praktisch tjokvol met driehonderd jonge mensen. Ze stonden bij het eerste lied.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thanks to God we wish to announce the birth of a daughter

CAROLINE VERONICA

A sister for Janice.

February 23, 1963.

Mr. & Mrs. Jack Soldaat.

262 Jackson St. W.
Hamilton, Ont.

D.V. 3 Maart hopen onze geliefde ouders

G. VANDERMEY
en
C. VANDERMEY—HEEMSKERK

hun 25-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat ze nog vele jaren voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Grace - John.
Albert - Marianne.
John.
Adrie.
Cora.

57 Blandford Street,
Woodstock, Ont.

Wanted:

EXPERIENCED TOOL- AND DIEMAKERS

for Wallaceburg, Ont. Wages between $ 2.— and $ 3.— per hour. Full range of benefits paid by employer. Guaranteed steady employment. Contact Mr. T. Hopman, 250 Margaret Ave., Wallaceburg, Ont. Phone: 627-2541, after 6 p.m. 627-5075. Or: Mr. C. H. Spiering, R.R. # 3, Wallaceburg. Phone: 627-5350.

BARRIE AREA

Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.

Write, wire or phone
AARN KLOOSTERMAN
representing
Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

Te koop: Een

96 ACRES DAIRY FARM

gelegen tussen Hamilton en Guelph. Goede gebouwen. Ook nog ruimte genoeg voor varkens of zeugen. Vraagprijs $18.000. Down is over te praten. Brieven onder no. 1569, % Calvinist- Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted for direct:

SINGLE MAN

to work on dairy farm, year round, live in. Phone Regent 3-5102. Joe Denotter, R.R. 1, Kingsville, Ont.

For Sale:

REED ORGAN

2 manual and pedal, in new case. Call PL 2-9266 Brantford, Ont.

TE KOOP:

SLACHTHUIS

met 19 acre land. Prima huis, 3 slaapkamers, badkamer, 2 mooie kamers beneden. Goede kelder. Barn met 11 varkenshokken, nieuw slachthuis met 2 koelkasten. Rookhuis. Alle nodige machinerieën aanwezig, worstmaker, electrische zaag, enz. Eigenaar heeft een goede stand in Toronto op de markt. Beste omzet — slachting voor farmers in omtrek. Reden voor verkoop te veel werk en ouderdom. Vraagprijs $21,000, alles inbegrepen. $8,000 down. Ongeveer 2 mijl van Hagersville, Ont.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3894.

DAIRY FARM

± 100 acre, met melkcontract, 40 mijl Noord van Oshawa, aan paved road. 20 Holstein cows, 14 heifers, waarvan 4 in kalf. Bulktank, 2 melkmachines (Surge) en al de nodige machinerieën (zo goed als nieuw). Gemiddeld inkomen 650 dollar per maand. Vraagprijs $40,000. Downpayment $15,000. Verdere inlichtingen brieven onder nummer 1570, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat, B., Hamilton, Ont.

Would like position as

THIRD CLASS STATIONARY ENGINEER

(Ontario certificate). Without regular night shift. Has experience in coal and oil fired boilers. Also in hospital maintenance. For further information write to 1571, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted: For general housework in a Christian home,

A MIDDLE-AGED WOMAN OR EXPERIENCED GIRL

Good wages and living conditions. On bus line near Brampton, Ont. Reasonable time off. Phone collect Brampton GL 1-3966 or write Mrs. J. E. Houck, R.R. No. 6, Brampton, Ontario.

Wanted:

SINGLE MAN

on small dairy farm. Top wages. For more information write or phone H. Wierstra, R.R. 2, Burketon, Ont. (Hampton phone) 262-2780.

In het district van

NAVAN

van onze Chr. Ref. Church zijn nog verschillende

mooie farms

te koop, met en zonder melk-contract, vooral voor farmers die zoeken om een groter bedrijf zijn er een paar goede farms met een melkcontract, op een afstand van 10 tot 25 mijl van our Capital City of Ottawa. Voor inlichtingen schrijf of telefoneer Rev. J. C. De Moor, P.O. Navan, or Mr. H. Staal, R.R. 2, Russell, Ont.

Wanted:

SINGLE MAN

On hog and cash crop farm. Must be able to work with modern farm equipment. Live in. State experience and wages required. H. Knip, R.R. 1, Clandeboye, Ont. Phone 228-6218 Centralia.

For sale:

EXCELLENT BUSINESS; SERVICE STATION & LARGE SIZE GARAGE

in Eastern Ontario, near Christian School & Christian Reformed Church. For further information please write Box 1565, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

GEORGE BLYLEVEN - REALTOR
R.R. 3, Bowmanville, Ont. Phone 623-5300

In first class Rural District along Highway between Oshawa and Bowmanville

Self Service Grocery Store

with full line of equipment and fixtures. Net profit over $10,000 a year. This store combined with service station and garage, plus two houses is located on 2½ acre of land. Business is going to be sold for health reason of owner.

Excellent opportunity for family with grown up children or partners. Substantial downpayment required. Give us an offer.

---

25 ACRES FRUIT FARM

With 8,300 sq. ft. greenhouses, land is excellent sandy soil, all underdrained and planted to a variety of peaches, cherries and Bartlett pears and some grapes now coming in production. Greenhouses are fully stocked and equipped growing year round flowers, 2 large boilers with capacity for expansion, work rooms, cold storage, barn and full line of farm machinerie, there is a 10 room 2 storey home with conveniences. This outstanding property is located just off Highway 20 in the centre of the Niagara Peninsula. Asking only $55,000.00. Downpayment to suit reliable party.

MEDARD VERDEGEM
REAL ESTATE INVESTMENT CONSULTANT
PROPERTY MANAGEMENT
3 BENSON DR. ST. CATHARINES, ONT. WE 4-2548

BRIEVEN UIT KLEIN-AZIE

door Frances van Belzen

We reizen Oostwaarts

Het volgende programmapunt is Isparta, dat ongeveer 200 km. naar het Oosten ligt. Het is nu vijf uur in de namiddag en we hopen in genoemde plaats een behoorlijk onderdak voor de nacht te kunnen vinden. De weg is tamelijk goed en voor een poosje verandert het landschap weinig. Op een gegeven moment zien we een bordje staan met het woord "Colosse" erop. Zullen we ook hier nog even gaan kijken? Een blik op ons horloge zegt ons dat het verstandiger is om door te gaan. De wegen zijn alle onbekend en de aanwijzingen naar de diverse plaatsen vaak duister. Volgens de literatuur is er trouwens van Colosse niets meer over en zou het alleen het idee daar geweest te zijn, ons moeten tevreden stellen. Er staat nog meer op het programma dat afgewerkt moet worden in korte tijd.

Paarden en wagens vertragen het verkeer op de weg en nadat we een half uurtje door een groen en vruchtbaar gedeelte hebben gereden, bevinden we ons spoedig weer in de troosteloosheid van de barre uitgestrektheid. Hier en daar worden de lemen huizen afgewisseld door de donkere nomadententen, die vrij veel te zien zijn in deze landstreek.

De schemering valt en het spijt ons niets wanneer de duisternis een kwartier later intreedt en zodoende de deprimerende omgeving aan ons gezichtsveld wordt onttrokken.

Het is bijna acht uur als we in Isparta aankomen en waar we na even zoeken een dorpshotel ontdekken om te overnachten. De eigenaar spreekt een paar woorden Frans en we kunnen hem duidelijk maken dat we eerst willen gaan eten. Een dorpstype, die als manusje-van-alles in en om het hotel zwerft, neemt ons mee. Hij voert ons door de drukke straten van de feestvierende plaats en langs guur uitziende steegjes zonder verlichting. Na ongeveer tien minuten gelopen te hebben, brengt hij ons in een lokaal, waar de gasten allen uit mannen bestaan. Vanwege de herdenkingsdag der Republiek zijn ze naar dit restaurant getrokken om te eten, te drinken en vrolijk te zijn. Gezellig doet het er voor een Westerling niet aan, maar het is er schoon, de bediening is prima en de shish-kebab (stukjes vlees aan een spies gebraden) is voortreffelijk. De hele ruimte ruikt naar de Raki (nationale drank). die rijkelijk vloeit deze avond. Natuurlijk worden we door allen van top tot teen bekeken en besproken en het is voor mij enigszins vreemd als enige vrouw tussen al deze Raki drinkende mannen te vertoeven. Ze hebben echter een plezierige dronk over zich en de stemming is goed. Het dorpstype scharrelt langs alle tafeltjes, begroet iedereen en krijgt van deze en gene een hapje eten aangeboden of een glas van het nationale vocht. Een der bezoekers heeft z'n cigaretten laten liggen. Hij (het dorpstype) neemt er één uit het doosje en brengt de rest naar óns toe. Even later gaat hij rond met een leeg flesje en ledigt daarin de resten van de raki die op de diverse tafeltjes zijn blijven staan. Met een uitdrukking van trots op zijn gezicht, stopt hij de fles in zijn binnenzak om straks een appeltje voor de dorst te hebben.

Hoewel we van de taal om ons heen niets verstaan, hebben we toch wel uit de gebaren begrepen, die de verschillende mensen maken, dat zij een bepaalde persoon, die er artistiek uitziet, iets verzoeken. Eindelijk staat deze man op en maant de groep tot stilte. Dan begint hij te declameren en hoe! Zelfs wij genoten van zijn optreden, dat zo gevoelvol was. We verstaan er geen woord van, maar vooral zijn mimiek is voortreffelijk. Je kunt nu een speld horen vallen. Het applaus dat volgt, is oorverdovend en wij doen even enthousiast mee als de rest.

Later vernemen wij dat hij leraar is en zelf ook gedichten schrijft. Z'n tweede declamatie heeft waarschijnlijk betrekking op een feestvierende menigte in één of andere gelegenheid. Het slot daarvan is tenminste dat hij plots een glas opneemt en dit aan gruzelementen gooit, om daarna nog een fles tegen de grond te smijten. Toen moest natuurlijk op het welzijn van de kunstenaar gedronken worden.

Ondertussen is een heer op ons tafeltje afgekomen, die in perfect Engels vraagt of hij plaats mag nemen. Hij is een Turkse textiel ingenieur, die ons welkom heet in zijn woonplaats, welke bekend is om z'n tapijten, die ook nog aan huis gemaakt worden. Z'n vrienden in de zaal wilden graag weten wie we waren. Hij nodigt ons uit de andere dag mee te gaan naar één van de huizen waar ze een tapijt aan het knopen zijn. Jammer genoeg hebben we daar geen tijd voor.

De volgende morgen lokt de heldere zonneschijn en de frisse berglucht tot het voortzetten van de reis. We zijn nog maar even buiten Isparta, als de weg zich kronkelend langs een meer slingert. De nevel hangt een beetje over het water van het spiegelgladde meer, waarin hier en daar een klein eilandje ligt met een zomerhuis erop. Op andere plaatsen steken rotsen boven het wateroppervlak uit. Als de nevel een half uur later opgetrokken is, kunnen we genieten van een prachtige groene vallei, met op de achtergrond een hoge bergrug. Een enkel huis ligt verscholen tussen het groen en een hond rent blaffend achter de omheining vandaan. Hij probeert de auto bij te houden, maar geeft deze poging onmiddellijk op als ik een stuk brood naar hem toegooi. Met z'n traktatie gaat hij rustig in de berm liggen. Verschillende zigeunergroepen passeren ons. Deze mensen hebben een gulle lach over zich en zijn erg vriendelijk. Zwaar beladen ezeltjes voeren zij met zich mee, die hun huisraad dragen en waarschijnlijk al hun verdere bezittingen. Op elke ezel zitten nog twee of drie kinderen en houden elkaar krampachtig vast. Maar ze zijn helemaal niet verlegen en hun donkerbruine oogjes stralen in hun vuile gezichtjes. De babies worden, stijf in doeken gewikkeld, vastgebonden en rechtop, op moeders rug meegedragen. De mannen hebben soms een beer aan een ketting bij zich en laten die op het rhythme van een tamboerijn, voor

Anatolisch Plateau, niet ver van Yalvac. Ploegende boer met ossen.

de liefhebbers, op zijn achterpoten ronddansen. Voor één Lira (= 10¢) danst hij een heel poosje. Het geheel ziet er slordig en vuil uit, maar door hun vriendelijkheid en ongebondenheid, hebben deze mensen toch iets aantrekkelijks.

De weg wordt er niet beter op en op een gegeven moment stroomt er hier en daar eén bergwatertje overheen. Daardoor ontstaat er soms een uitholling, wat het rijden bemoeilijkt. Het water stroomt echter meteen naar de akkers toe, die daardoor vruchtbaar en fris er uitzien. De boeren ploegen de velden op de zeer primitieve manier, zoals dat in het oude testament wel wordt aangehaald. Twee ossen zijn voor de ploeg gespannen met een lang stuk hout tussen hen in. (Foto 1) Aan het einde daarvan zit een scherp voorwerp dat de aarde omwoelt. Alles bij elkaar genomen lijkt het beeld haast op een plaatje uit een oud boek. Net over één der stroompjes zetten we de auto even aan de kant van de weg, om hiervan wat foto's te maken. Ik maak juist aanstalten om een beetje goede plek uit te zoeken waar ik het beste over het water kan springen, als een auto voor mij moet stoppen.

Waterput. — Anatolisch Plateau (de oude provincie Galatië).

Door al het mooie rondom had ik deze helemaal niet aan zien komen en bied ik in het Engels mijn verontschuldigingen aan. De persoon die uit het raampje lachend naar me kijkt, zegt: "Bent U werkelijk Hollandse?" Mijn eerste reactie is: "Hoe komt die man dáár nu bij," maar dan denk ik aan het Hollandse autonummer waar we onder rijden. Natuurlijk ontstaat er even een kennismaking en een praatje. Onderwijl neem ik mijn foto's en riskeer een paar vuile schoenen, door over het versgeploegde land naar de boer te lopen met z'n twee ossen. Hij stelt het op prijs dat ik die moeite neem en gaat zelfs enigszins in een "foto-houding" staan.

Terwijl ik nog even sta te kijken, vraag ik me af hoelang deze mensen nodig hebben om een klein stuk land om te ploegen. Maar och, ze hebben geen haast.

In de weilanden zien we overal de oude en zeer primitieve pompen bij de waterputten. (Foto 2) Ze bestaan uit een lange boomstam met een hefboom, waaraan een emmer door 'n touw is verbonden. Uit deze putten wordt het drinkwater gehaald voor mensen en dieren, die op het land werken. Terwijl ook hier de boeren van de vroege morgen tot de late avond het land beploegen en tussen de middag een dutje doen in de zon, staat de ezel rustig te grazen in de buurt waar zijn baas werkt. Een suikerklontje of snoepje, wat ze natuurlijk helemaal niet gewend zijn, valt erg in de smaak.

(Wordt vervolgd.)

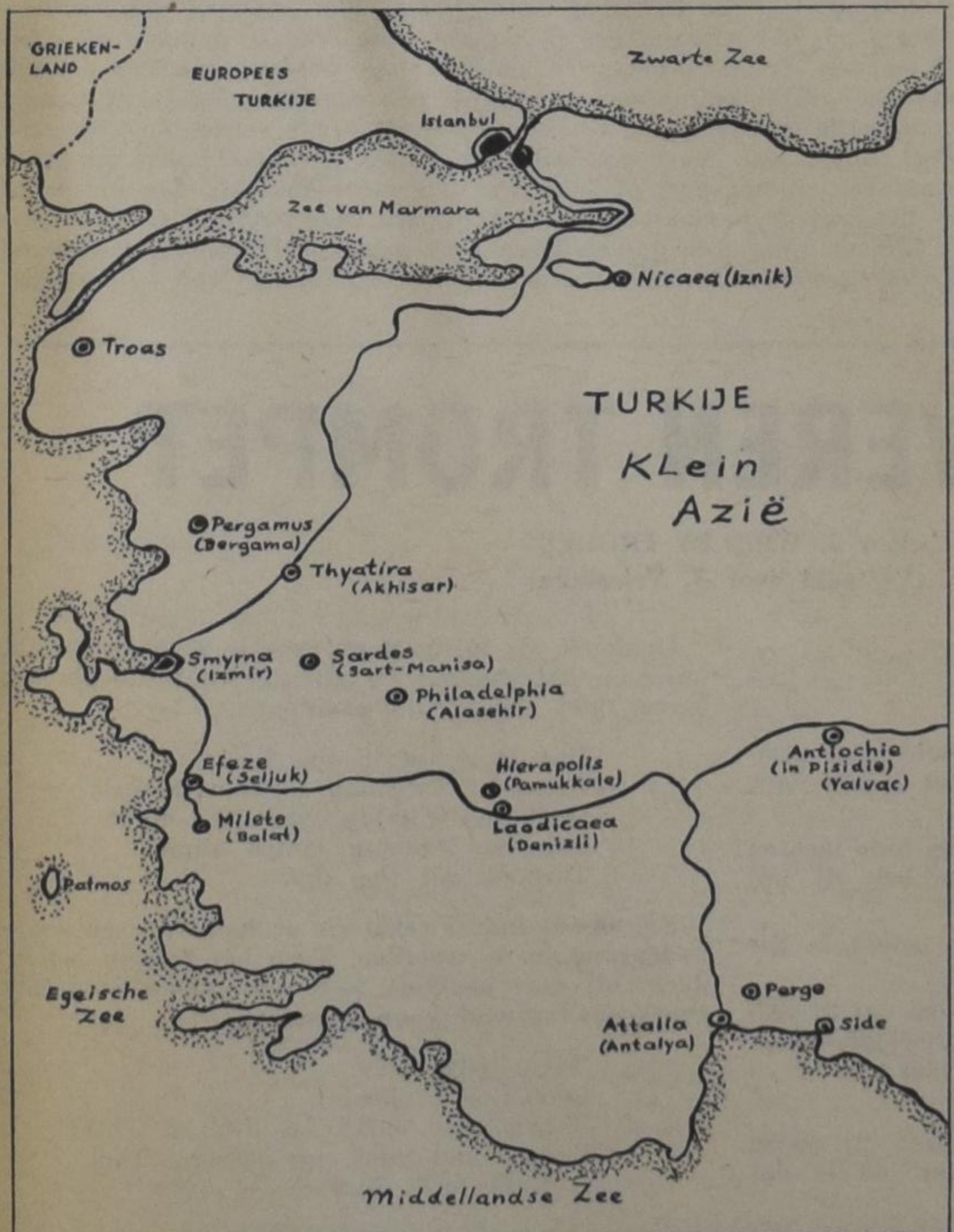

GOOD OPPORTUNITY FOR FAMILY

with real desire to get started farming. Type dairy and beef. Necessary to have $2,000—$3,000 own money. Guaranteed good income for right family. Letters under Box no. 1572, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Jongeman, 23 jaar oud, thans werkzaam in een zuivelfabriek in Michigan, ervaren in boerderijwerk en bekend met truck rijden,

ZOEKT WERK IN CANADA

onverschillig van welke aard. Ik ben een uitwisselingsstudent uit Nederland. Ik wil de vereiste twee jaar in Canada doorbrengen, teneinde mijn emigratie-visum te verkrijgen. Brieven onder no. 1573, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

TE KOOP:

60 Acres best land

Ongeveer 2 mijl van Fenwick, Ont. Goed 6 kamer huis, prima barn, garage. Aan verharde weg. Machinerieën - tractor, ploeg, manure speader enz. Vraagprijs $17,000, down $3,000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King. St. E., Hamilton, Ont.
Telephone: LI 9-3894.

Wanted:

MARRIED MAN

for year round work on beef and cash-crop farm. House supplied. Two bedrooms, large livingroom, kitchen and bathroom, etc. $175.— monthly. Free meat, eggs and large garden. Close to Chr. School and Chr. Ref. Church. Apply Mr. C. H. Spiering, R.R. # 3, Wallaceburg. Phone: 627-5350 or 627-5860.

Gevraagd:

HULP IN DE HUISHOUDING

bij Nederlands gezin, voor twee à drie maanden, wegens ziekte van moeder. Brieven onder no. 1562, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Looking for a Farm?

We have one of the largest farm listings in Western Ontario. Clinton and the Listowel area. Priced from $4,500 to $100,000. Some with milk contracts. Many farms are located close to Chr. Ref. Church and School.

JOHN BOSVELD
REAL ESTATE BROKER
Box 353 Meaford Ph. 428

Salesmen:
C. BURUMA,
R.R. 1, Clinton. Ph. HU 2-3287.
F. C. VAN EYL,
R.R. 1, Gorrie, Ont.
CARL BOYD, Meaford, Ont.

BURNHAMTHORPE RD. - HWY. 27. Close to Rehoboth Christian Ref. Church. Many houses for prices as low as $15,000.00 with $2,000 down or less. Modern 6 room bungalows for less than rent. Call me for pictures.

THISTLETOWN - $16,900 full price. A beautiful home really priced to sell. Can be seen anytime. This is the house you have been looking for. Large L-shaped living-dining area, family kitchen, 3 large bedrooms, finished recreation room. Aluminum storms and screens, attached garage, very desirable area. Close to both school and shopping plaza.

TIMOTHY CHRISTIAN SCHOOL AREA - Low priced homes with reasonable down payments. These houses may not cost you as much as the rent you are now paying. Call me for pictures and descriptions.

John Struik
CH 1-5205 or CH 7-3998

SPECIALIST IN GOOD DEALS ONLY. For ALL your Real Estate transactions, residential, commercial, appraisals, arranging down payments, or mortgages, etc. 24-hour service. I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE.

James B. Gilbert
REAL ESTATE
MEMBERS OF THE TORONTO REAL ESTATE BOARD

JAN FABER
Nu Manager van
Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal)
Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

Wanneer zal 't zijn?

Of is het gauw een jubileum?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact, te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 34, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Loneliness and Belonging

by Rev. Louis Tamminga

A strange story appeared in the newspapers last year. For some absurd reason a mother hid three of her children in complete isolation from the outside world for more than thirteen years. Doctors examined the youngsters and found them well-fed and healthy. One thing, however, baffled them: the children were much too small for their age. Now I am not a medical doctor, but if I had to give an explanation I would venture: loneliness and isolation stifle growth.

Loneliness is not a specific modern phenomenon. Jesus once visited the Bethesda hospital in Jerusalem and struck up a conversation with a man who had been there for 38 years. From his lips our Saviour heard the pathetic cry: ". . . Lord I have no man . . ." (That cry has never died.

Yet it might be well that 1963 harbours more lonely souls than any year before in history. The harmony of togetherness and belonging made place for the wasteland of isolation in which man has become a solitary figure with no place to belong.

Everything has become detached. Traditionally, painters tried to capture the essence of harmony and the balance of symmetry. This is not so anymore. Paintings today mirror life without connection, without norm, "a splash here and a line there with circles that are no circles and squares that are no squares, with objects spinning in space and reeling in time." Modern sculpture has a sweep of line and form without real unity, struggling ideas in stone, ugly and out of proportion. Music symbolizes the same loneliness and conflict. Our fathers cherished the harmonium with its sweet harmony and its well-balanced parts. Modern music carries a sharp protest of dissonance, the off-key beat of torn tatters of undefined longing. The older generation hates it, but it is the unpaid bill they have left to a new day.

Novels and poems won acclaim in days gone by for their warmth of relationships, their happy endings, and responsible solutions. But modern novels have pictured an ugly, bleak world, cold and hostile in which isolated and solitary souls struggle on with grim courage, groping without purpose, without sense of belonging.

Many and analysis has been posited to explain the distress of our day. The coming of the machine age has been blamed. And, indeed, when his fellow-worker had been replaced by a machine, man had no one to talk to. It has increased the tempo of life. Fast-living people take little notice of each other.

The influence of science has been mentioned. The atomic physicist J. Robert Oppenheimer spoke of: "The vastness of life, the greatness of the globe, the otherness of people, the otherness of ways and the all-encompassing dark . . ."

History has been pointed out as the culprit. At the dawn of the modern age the great emancipation of man began. Within the individual there was supposed to be a divine potentiality only waiting to be released from the ties of tradition and religious bigotry. But this release has produced a devastating sense of frustration, alienation, and despair. The "divine" in man appeared to have been contaminated by the devil.

From it followed the great wars which played their ominous roles in isolating the masses. One bomb on Hiroshima killed seventy thousand people. Nineteen years of perfectioning these weapons has followed since. Wars have uprooted life.

Not many thinkers have bothered to dig deeper for an explanation of today's loneliness and isolation, the brokenness of life.

Immense efforts were put forth to glue life together again. Social organizations mushroomed. Community centres enjoyed popularity and were encouraged by the government. Neighbourhood circles flourished. Stamp collectors, brotherhoods, cliques, clubs, fellowships, lodges, and unions all added their bit to shelter the unfortunate drifters and afforded them a haven and a neighbour. People became great joiners!

Youth, today, conforms in habit and thinking-pattern to his group. Within the "gang" he thrives; outside of it he is the morose being that baffles educators. One psychologist said: "Youth has taken to pack-running in mindless organizations." Did all this joining help us in bridging the brokeness of life?

Some years ago **David Riesman** made a poignant study of modern people. Experts said that his was a penetrating analysis. He published his findings and the title of his book typified the ills of our generation: **"The Lonely Crowd."** For no one is **alone** anymore. They all **joined** the crowd. What more do you want? Still, they are **lonely.** Even among the crowd they knew themselves isolated. For a false sense of "belonging" is worse than belonging nowhere.

Not that I scorn every form of today's mania for "joining". It still serves as a fabric that holds society together in a measure. But it will not last.

Ages ago a young circuit-riding (or: walking) minister found time to write on the same subject. Because he received his wisdom from higher sources, he could dig **deeper** for the reasons of life's brokeness. That's why God incorporated Paul's pages into his Bible.

Paul writes: "you . . . who are called to **belong** to Jesus Christ" (Romans 1:6). **Belong** to Christ . . . How's that Paul? Well, later Paul calls Christ the **second Adam** (1 Cor. 15) That points to the original blueprint God made of the human race, the very master plan of God for man. God said to Adam and Eve, "You will not be lonely; you will be bound to me in love and fellowship." From there on Adam and Eve were bound together. These bonds were the bedding for the great mandate man received to develop this great world to the Maker's credit. Stronger than steel-cables were these bonds that tied man to God, fellowman and creation. This sense of belonging was chiseled in his very deepest being. Man was made in the image of God. God is not lonely. God is triune.

After the fall in Eden man broke with God; man broke with man; man broke with the creation; man broke with himself.

Man out of harmony with **God**: sin, guilt and haunting helplessness.

Man out of harmony with **man**: suspicion, hatred, coercion, wars.

Man out of harmony with **creation**: thorns, thistles, starvation, aimlessness, economic ills, disasters.

Man out of harmony with **himself**: grinding of teeth, torn by inner conflict.

They flocked together in their clubs and cliques,

The blind leading the blind.

. . . who are called to belong to Jesus Christ.

Jesus Christ was the most lonely man.

As as tot, he was the only one who escaped from Bethlehem's massacre. As a twelve-year-old boy, he could not be with the boys of Nazareth, but had to be about his Father's business in the temple. He went to lonely places to pray. Satan tempted him for forty days in the desert. His people threw him out of his home-town. Once he cried: "The foxes have holes, the birds of the air have nests, but the Son of man hath no where to lay his head." In Gethsemane he envisioned the ultimatum of his mission and fear pressed upon him, sweating the bloody sweat. Further and further he pushed toward extreme isolation. He severed the ties of love that bound him to his mother: "Woman, behold thy son." The sun held back its light. The earth hid in darkness and thrust him out and trembled. "My God, my God, why hast thou forsaken me?"

"Surely he hath born our griefs and carried our sorrows."

Jesus called himself the Good Shepherd. He left the 99 and went out of his way to find the one that strayed.

He seeks you too.

Those who cling to him are forgiven people, new people, compassionate people, people that have a brother and a sister, people that have a challenge, people that once more press the claim of Christ upon all life, as once in Eden Adam and Eve kept the garden.

"Life is a struggle," said the man. That's true. Christ spoke of the narrow road and the straight gate.

But this work of Christ in us will last. Over against the monstrosities of Orwell's predictions for a decadent race, Christ lifts up his own predictions for those in Christ. "And he shall set up an ensign for the nations and shall assemble the outcast and gather together the dispersed from the four corners of the earth."

This work of Christ will effect all existence. "The wolf shall dwell with the lamb; the leopard shall lie down with the kid; and a little child shall lead them; and the cow and the bear shall feed; and a sucking child shall play on the hole of the asp. For the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea."

The **bitterness of loneliness** stems from the roots of the fatal course who chose in Eden's garden.

The abiding **sweetness of belonging**, with its challenge in life, can only well up from the one source: the Son of God, "Jesus Christ our Lord through whom we have received grace . . . including you yourselves, who are called to belong to Jesus Christ."

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

FIRST MARCH SERIES

No. 52

Author: A. Trilling.

Black: 7 pieces.

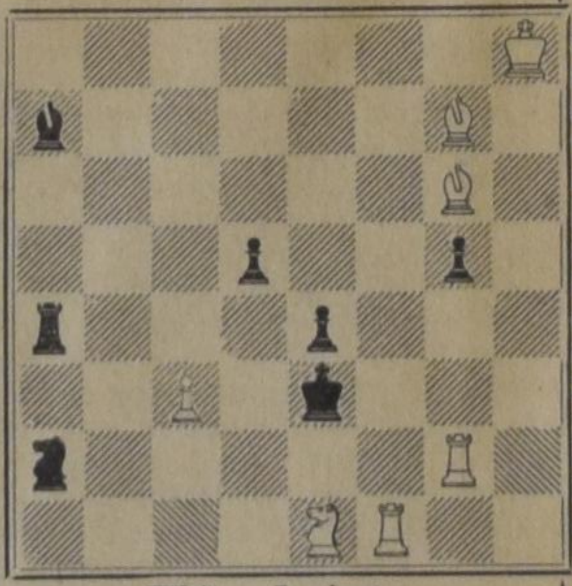

White: 7 pieces.

White to play and mate in three moves. (4 points)

No. 53

Position.

Black: 9 pieces.

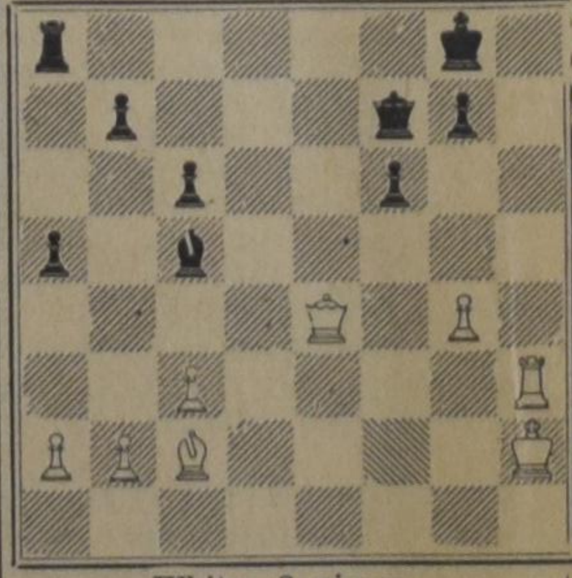

White: 8 pieces.

White to play and mate in two moves. (2 points)

NOTES

1. No. 52 is the problem, promised to experienced players. Key-move, threat and variations are to be indicated.
2. No. 53 is a position. This means that there is only one way to the solution.
3. The second and third series in March will appear on the 15th and 29th.
4. Send all March solutions together on or before the 20th of April to the editor personally.

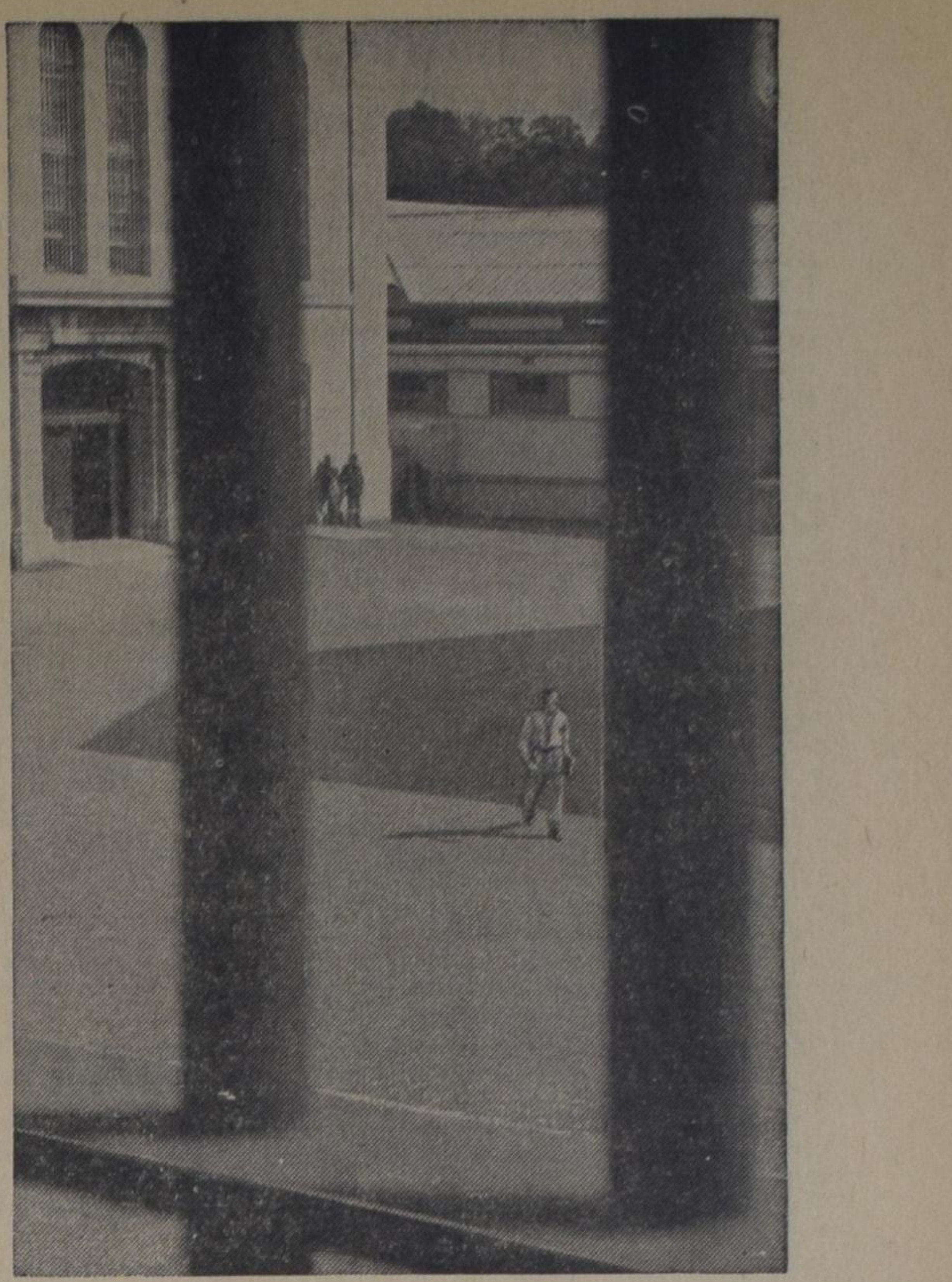

Loungers are few and far between in today's penitentiaries. Inmates are kept busy tending cattle, industrial machinery, crops, and using new-found skills.

Industry in Prison

Canada's federal penitentiary system has undergone many changes since Kingston prison was built in 1834 and the 1958 government expenditure of $16 for a prison library. Already vocational training, a regular part of prison life in many penitentiaries, shows that released inmates have a much better chance of staying out of trouble if they have the skill, knowledge and incentive to hold regular employment.

Now, industry in prisons is to be expanded to provide better training for freedom through occupations which also have a secondary advantage — economic value for the federal taxpayer. Envisaged are better workshops equipped with more up-to-date machines turning out modern products — not for competing with private industry but to ensure that inmates reaching the outside world will be trained in the latest methods and will be valuable additions to the nation's workforce. Forward-looking justice officials even look hopefully to a future in which inmates may actually be working for outside industry before discharge so that upon release a prisoner will already be assured of a steady job, will have been accepted to a large extent by society, will have few of the problems and upsets of moving from prison to cilvilian life.

Though such ideas may yet seem far off, federal penitentiaries have made long strides towards rehabilitation rather than just incarceration. It is nearly 100 years since the first evening school was organized for a privileged few at Kingston. Rules of strict silence were relaxed for the first time during this class, and a few years later lights outside cell windows enabled a reading period until 9 p.m. In 1933 some convicts were allowed to read self-provided books on higher education in their cells out of working hours. But for the mass of inmates mental stagnation was still the rule. Even when radio newscasts were finally allowed in prisons in the 1930's, they were heavily censored. Accounts of the Spanish Civil War and troubles in Palestine were cut out, world events were often presented to the personal taste of chaplains and teachers. Later, in the forties, more technical books were made available, correspondence courses were allowed at inmates' own expense and, in 1948, free courses from the Department of Veteran Affairs became available during non-working hours. Ten years ago inmates were permitted to converse while at work, enabling them to learn more about their occupations, providing a more relaxed atmosphere for training by instructors.

From the time-killing, silence-enforced, dull-grey void of prison life of the past to positive thinking for penitentiaries of the future is a giant stride for national progress, manpower conservation, and the credit side of the prison bill. (National Film Board Photograph)

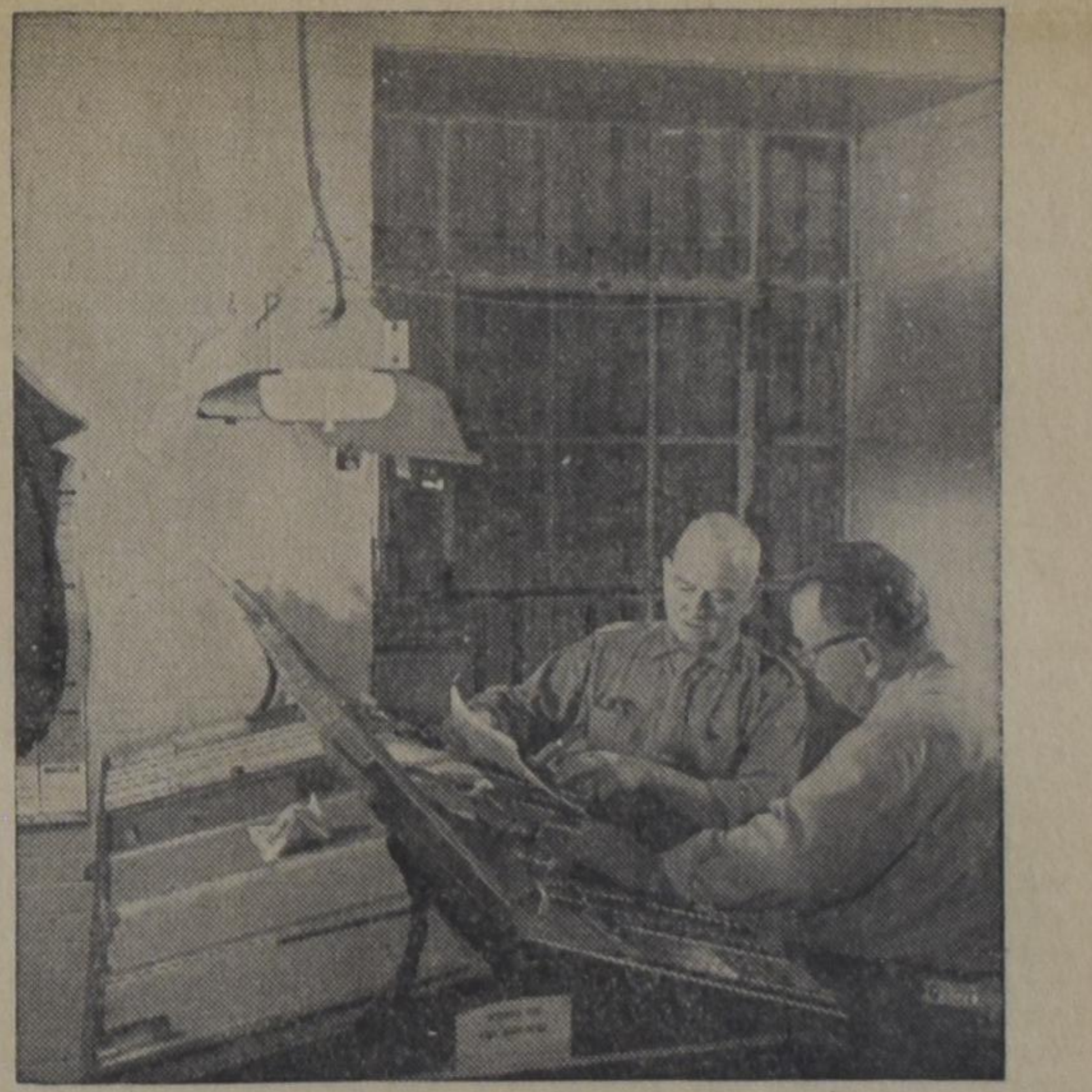

Instructor L. D. Cook and inmate select type for an army newspaper in the printing shop at Kingston.

American Mission suggests Red China will suffer collapse rather than defeat

New York, N.Y. (CNS) — The possibility that Red China will be the victim of internal collapse rather than defeat from the outside was suggested here by an American missionary in the Far East. These views were expressed in an article in the January 9 issue of The Alliance Witness, the official organ of the Christian and Missionary Alliance, by Rev. C. Austin, a missionary engaged in radio work on the island of Okinawa.

Austin declared that the Communist conquest of China made them appear to be invincible and that as a result missionary interest in the vast population of that country now is at a very low ebb in the United States. He feels that communism will not endure as a world power because of its monolithic and absolutely centralized control.

The missionary predicted that the collapse of communism would occur first in China because of the unbelievably foolish bureaucratic mistakes which have ruined the country's agriculture, manufacturing and transport facilities. "This cannot continue indefinitely," he said, "and communism has demonstrated conclusively in every country that it has ruled that it cannot provide sufficient food for its people."

As a way out of this dilemma he suggested that the Chinese Reds could either return that country to private enterprise or continue the present course to an inevitable collapse. In such an event, he believes that Russia would not be able to help and that America would be called on to supply the vast amount of food needed to feed the starving millions. In addition, he says, it would be necessary to supply tremendous amounts of medical, technical and educational aid to help rebuild the wreck of a nation.

The surviving Christian church in China would have a story of untold suffering and persecution to tell which would put soft, self-indulgent American Christians to shame, the missionary said.

"Our opportunity then would be to show forth our Christian love in helping supply their material need and in helping them conduct the most intensive evangelistic campaign in the whole history of China," Austin wrote.

Post-Communist China would bear little resemblance to its former state, he predicted. Austin feels that many of the old cultural barriers which formerly hindered the spread of Christianity would have broken down and would leave an open door for the spread of the gospel. He declined to predict when a collapse of Red China would take place and stated that the actual fall of the regime might be a long time in coming.

"But whether the collapse is near at hand or some time off, it seems to me that evangelicals ought to begin to prepare for large-scale evangelistic action," he wrote.

Again:
THE PROFESSIONAL ENGINEERS

Dear Sir:

In your issue of February 15th, 1963, there appeared a letter to the Editor on the subject of the shortage of professional engineers. The statements in the letter are so inaccurate that I feel I must try and put the record straight.

In Canada architects, engineers, dentists, lawyers and medical men are required to establish their qualifications before a licensing board before they are permitted to practise.

This Association is empowered by the Legislature of the Province of Ontario to license members of the engineering profession. Applicants for registration are considered on the basis of their qualifications and on this alone. Country of origin has no bearing on the application.

In 1954 the number of applications considered totalled 1,661; of those accepted for registration without examination, 40.9 percent received their education in countries other than Canada. I. 1959 the number of applications was 1,581 with 39% being educated outside Canada, and in 1961 the number was 1,214 with 26% being educated outside Canada.

Graduates of the Technical University of Delft are accepted for registration without examination. The writer implies in paragraph 4 that he is a graduate of a university. As far as engineering is concerned, the University of Delft is the only one of its standard in the Netherlands. Had the correspondent been a graduate of this University, he would have been accepted for registration without question upon providing proof of graduation and of character and experience.

Paragraph 3, dealing with salaries, is ridiculous. A survey of all registered professional engineers in Canada, approximately 43,000 in number, shows a median of $9,400.00 with the lower ten percent point being $6,400.00 and the upper ten percent point $15,000.00.

The correspondent's statement with reference to the licensing procedures in the United States of America is as inaccurate as the previous paragraphs, but this does not greatly concern me. Suffice it to say that the majority of the States require United States citizenship.

I trust Sir, that you will find it convenient to publish this rebuttal to which I have no hesitation in signing my name.

Sincerely,

T. M. Medland,

Executive Director of the Association of Profesional Engineers, of the Province of Ontario, 236 Avenue Road, Toronto, Ont.

The Book That You Should Read

THE SCREWTAPE LETTERS

Written by C. S. Lewis.

Reviewed by Bernice Schrotenboer. Published by Geoffrey Bles, Ltd. Canadian distributors: W. Collins & Sons Co. Ltd., Don Mills, Ont.

The Screwtape Letters is not a recent publication. Written some twenty years ago and hailed as a "milestone in the history of popular theology", it has enjoyed continuous popularity. Already 23 editions in hardboards and 8 in Fontana paperback have appeared. It has been translated into 15 languages. The 1961 edition also includes a long piece entitled "Screwtape Proposes a Toast". This scene is laid in Hell at the annual dinner of the Tempters' Training College for young Devils. The principal, Dr. Slubgob, has just proposed a toast to the health of his guests. Screwtape, the guest of honour, replies.

This book consists of a series of thirty-one letters presumably written by the elderly evil spirit, Screwtape, to his nephew, Wormwood. By means of these letters he gives instructions and answers Wormwood's questions. In careful detail he teaches Wormwood how best to tempt mortal beings. He points out human weaknesses and the psychological factors that must be exploited by the demons. Professor C. S. Lewis' insight in this respect is fantastic.

Let me cite a few ideas from the book. Uncle Screwtape states that mortals picture demons as putting things into human minds. But, he continues, their best work is done by keeping things out of people's minds . . . Their purpose is to turn mortals' gaze away from the Christ towards themselves . . . Suspense and anxiety barricade a human's mind against the Enemy (Christ). People must be kept thinking about what will happen to them . . . The devils' policy must be to conceal themselves . . . A moderated religion for people yields as much success for demons as no religion at all . . . The value and meaning of Puritanism in the last 100 years is a solid triumph for the devil's cohorts . . . Man must be made proud of his own humility, especially in his prayers . . . Some patients of the devil can turn from impassioned prayer for a wife's soul to insulting and beating her without qualms.

The difference between Christ's goal and the devil's goal is explained thus: Christ can't absorb people; He demands wills that freely conform to His. He cannot ravish; he can only woe. Christ wants servants who can finally become sons; the devils want cattle who cannot become food.

C. S. Lewis says he had never written more easily but never with less enjoyment. "It's easy to twist one's mind into the diabolical attitude." The strain, however, produced a "spiritual cramp" that almost smothered him. The jacket of the recent edition attributed to Professor Lewis the "rare gift of being able to make righteousness readable". He is called a "modern descendant of John Bunyan".

Everyone should be urged to read "The Screwtape Letters" to better understand the tactics of the devil and thus enable himself to more successfully recognize and withstand demonic assaults.

Dr. P. Y. DE JONG — REV. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA — Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT ISRAEL'S JUDGES

No. 14

JEPHTHAH'S RASH VOW OF DEDICATION

Judges 11:29-40

Background Notes

This outline deals only with the vow of Jephthah. It does not cover his victory over the Ammonites, nor his quarrel with the Ephraimites. In comparison with other outlines in this series, it covers only a few verses.

In its significance for the understanding of Israel's history and for our life as Christians, however, this passage is deep and far-reaching.

The material of lesson 13 should serve as background material to give the setting for this event. Jephthah took his vow in preparation for the battle with the Ammonites.

This is a difficult passage to understand. Two questions that will have to be faced are: (1) How could Jephthah, led as he was by the Spirit of God, make such a vow, which, if he would carry it out literally, would be abhorrent to the Lord? (2) How did Jephthah actually carry it out? Did he offer his daughter in sacrifice or not? Both questions, and especially the second, do not admit of easy answers.

We should warn here against a very common misuse of Scripture in group Bible study; namely, the debating of some doubtful event. The question whether Jephthah killed his daughter in sacrifice or not easily lends itself to such a fruitless discussion. A debate of this kind often deteriorates into an attempt of the parties of the discussion to win their case. Debating the Bible renders everyone the loser. Discussion should be carried on, not with the desire of winning, but in the attitude of listening for the voice of God speaking in the Scriptures.

The chief purpose of the discussion should not be to determine in detail exactly what happened, but to learn how this Word of Scripture is profitable for instruction in righteousness, that we may be thoroughly furnished unto good works (2 Tim. 3:16).

In Jephthah's vow there is something good and bad. Both are indicated in the title. In the outline we shall seek to separate the one from the other.

The Outline

1. **The setting and purpose of Jephthah's vow.**
   J. recognized his need of God's help. The battle would be hard. Before going to battle he promised to show his thankfulness for the victory God might give. The motive was good. What is the nature of a vow? How does it differ from an ordinary promise? To whom were vows always made?
   J. wished to show his willingness to give the best he had to God. Vs. 30 shows that he would give one of the members of his household. The one most anxious to greet him, perhaps. He did not have an animal in mind. Animals were not kept in the home. J. vowed to give one of the family in **total dedication** to the Lord.
2. **The rashness of the vow.**
   J. was not rash by nature. He was not rash in battle. He fought only after diplomacy failed (v. 14 ff.). How can we explain that he made this vow without first thinking it through? How do we know it was actually an impetuous act? Had J. counted the cost? (v. 35). If he had first considered all the possible consequences, would he later have been so grieved to see his only daughter come to meet him?
   Why did J. not specify just what he would give to God? Was this because he wanted God to pick out what He wanted to receive in sacrifice?
   Was this in any sense justified? (See Lev. 18:21; Deut. 12:31). Does this show that he was a better leader in warfare than in Godly living?
3. **The role of the Spirit.**
   V. 29 states that the Spirit of the Lord came upon J. The Spirit enabled him to do battle against the Lord's enemies. The Spirit also worked in J.'s heart to move him to make this vow of total dedication. Is this not the sign of all Spirit-led man? But did the Spirit lead him to make this rash vow? Does the Spirit ever move one to do that which is an abomination to God? How could J. do this in spite of the working of the Spirit?
   Show how the Spirit also worked in the heart of J.'s daughter. Which is nobler and more spiritual: to vow to dedicate another person, one of the family? Or to dedicate oneself?
4. **The Outcome of the Vow.**
   A. J. kept his vow (v. 39). There is a difference of opinion how he kept it; not whether he kept it or not. "It is better that thou shouldst not vow than that thou shouldst vow and not pay." Would it have been right for J. to break his rash vow? Why was it such a calamity that J. hereby lost his only child? What was so important about having a son or daughter to carry on the family line in Israel?
   B. On the basis of the passage, reach your own conclusion whether J. actually offered his daughter or only sent her away to live alone unmarried for the rest of her life. A crucial question is whether the words "Burnt offering" of v. 31 can be taken to mean an offering of total surrender to the Lord, not a literal sacrifice. Would the people have permitted J. to carry out his original plan? Why did his daughter bewail her virginity instead of her early death? What would be worse for a God-fearing Israelite: to die young or to die childless? There is no advantage to the unmarried state as such over the married. If the daughter remained alive, in what sense can we say she became a bride of the Lord?
   C. The custom in Israel of bewailing the daughter of Jephthah. Was it more fitting to remember J.'s daughter rather than J.? Why? Was it the vow or the dedication to the Lord which the daughters of Israel commemorated? Was this J.'s and his daughter's compensation for their loss of an earthly inheritance in Israel?
5. **The abiding significance.**
   A. The need of total dedication to God not only of possession, but of one's self. How does this apply to us?
   B. The recognition of fallibility in Israel's leaders. J. was a hero of faith (Heb. 11:32), yet he fell.
   C. The need of being led not only by the Spirit, but also by the Word. Would J. have made this vow if he had considered what God said about human sacrifices? What one human sacrifice was well-pleasing to God? Connect this to the vow of Jephthah.

Number Thirty-one of a Series

Cathy's Unforgettable Tenth Birthday

by Ineke Parlevliet.

January 1945.

Uncle John was the first one to get the flue, but within a week all the members of the family had a touch of it, some more serious than others. Mrs. van Dongen was the worst and the doctor was afraid of pneumonia. Annelies was quite sick too, and after the doctor had given her a thorough check-up, he looked concerned. "You have been working far too hard, my dear. What you and your aunt need is a good long rest and lots of wholesome food, eggs, milk and fresh fruit. I know you can't get it anywhere, but I will do my utmost to get some extra milk and fat coupons for you two." But doctor van der Zwaag was unsuccessful. Extra food rations for sick people were no longer issued. Uncle John was another one who needed special food. But who could get it? His ulcers were playing up again, which was no wonder. His stomach was unable to digest the unpalatable food. He did not complain, but often turned ash-grey from pain. He was in bed the better part of the day.

Albert and the 9-year-old Mieke had a bad cold and were ordered to stay in bed by the doctor. Aunt Helen and Rita did not feel a hundred percent either, but someone had to take care of the family, so they managed to keep going. The only ones who felt reasonably well were Cathy, the 12-year-old Hein and little Bobby. Mr. and Mrs. de Hoog felt the same as usual: weak, rheumatic and forever cold. Rita had quit her job temporarily to lend her aunt a hand at home, who was rushed off her feet, taking care of all the patients. It now became Rita's job to make the trips to Doornbosch's farm for milk. One day she came home with three eggs: one for her mother, her uncle and cousin Annelies. But Uncle John couldn't eat his. Bobby wanted to know how it tasted. It was so long since he had eaten one that he could not remember it. Uncle John fed him the whole egg and when it was all gone, Bobby cried hot tears for more.

The house was a mess. Clothes lines, which hung continually full of laundry, were stretched out all over the livingroom and kitchen, the only places where it would dry within two days. The lack of soap and cleaning materials gave the house a shabby appearance. The kitchen carpet was so worn out that it was a wonder someone hadn't broken a leg over it. Yet Mrs. van Dongen hated to throw it out as an ice-cold kitchen floor could cause just as much damage.

The dilapidated wood stove in the kitchen, that had taken the place of the electric one a long time ago, almost fell apart and it smoked heavily. A couple of times it had happened that the stove with a pan of stew or soup on it had fallen over. Uncle John had "repaired" the stove to the best of his ability, but nonetheless it would not hold out much longer. In times like these it was impossible to buy a better one, so the old-fashioned shaky stove was treated as tenderly and carefully as an old "dowager" by her future heirs. Cooking was in many ways such a trial that Rita gladly left it to her aunt.

Mr. and Mrs. de Hoog spent part of the day in bed and for the remainder they huddled around the stove in the livingroom like two shivering birds. Mrs. de Hoog was permitted to peel the potatoes. This was a great honour, as only one who could peel invisibly thin was allowed by Mrs. van Dongen to do so. The de Hoogs were kind, quiet people, who tried very hard to cause as little trouble as possible. One day Mr. de Hoog suggested that they get rid of Grizzy in order to save the tiny bit of food the cat ate. But Mrs. van Dongen would not hear of it. The three of them had come together and they should stay together. It was pathetic to see how devoted the old couple were to their cat. Grizzy was the only tangible link left between them and their lost possessions.

The days dragged on and everybody's spirits were low. Mrs. van Dongen, still sick in bed, anxiously awaited a letter from Wieske and Dick. She had written Wieske more than a week ago, telling her that they were looking forward to her visit with great anticipation. The sooner she came, the better, because the food problem became worse by the day. She had also sent Dick a clandestine letter and food, but he had not replied either. Was he no longer in Utrecht? Or had it become impossible to smuggle any more letters out of jail? As the days went by, Mrs. van Dongen became more and more afraid that Dick had been transferred to a camp in Germany.

Being in bed the whole day she had all the time to worry about her problems. As far as the food shortage was concerned, she knew that if Wieske did not come soon, she could not keep her sister's family and the de Hoogs much longer.

Yet Mrs. van Dongen knew that, no matter how bad the situation became, she would not send them away. Her brother-in-law had told her about relatives in the North of Drenthe, where he and his family certainly would be welcome. But he had no idea how to get there. There was no public means of transportation and it seemed almost impossible to walk the distance of 150 kilometer with his wife and small children. Besides, there was another problem: Since the beginning of December the Yssel had been closed to men and boys above 16 years of age. This was another dirty trick of the Germans. The reports from men who had tried to cross, read all the same: "Don't try! It's more than dangerous. The Yssel is heavily guarded and every man the Mofs catch there, they keep for forced labour." Mrs. van Dongen and Uncle John had been racking their brains for quite a while to solve these problems, but without success.

Then January the 20th came: Cathy van Dongen's tenth birthday. A milestone like this was always extra specially celebrated in the family, but this time there were no celebrations at all. No presents, no birthday cake, no new dress, no party and on top of all this her mother sick in bed, her father and youngest brother away and Dick in jail! Cathy tried hard not to show her disappointment. But later in the morning she could not withhold her tears and cried softly in her bedroom. There Rita found her. She tried to console her little sister by telling her wonderful stories about the future. "Soon the war will be over, Cathy, and then Dad will be home again and Dick and John, too. Then we will have the biggest birthday celebration you've ever had, with cakes, candles, lemonade and lots of fun. Come, dry your tears and help me in the kitchen. I got the groceries on the new coupons, and while I make lunch for everybody, you can put them away, okay?"

Cathy followed Rita downstairs and began to unpack the basket with the two weeks supply of groceries. With traces of tears in her eyes and thinking about the happy times to come after the war, Cathy emptied a bag of sugar into a container. Then she took the second one and emptied it into the same jar. Suddenly Rita cried: "Cathy, what are you doing?" Without waiting for an answer Rita snatched the container out of her sister's hands and tasted the top layer. "Oh, Cathy!", she groaned. "This is salt! You have put salt on top of the sugar! Oh . . . This is terrible! Let's try to get it out!"

Cathy, bewildered and frustrated, started to cry hysterically. "It's my fault," she sobbed. "Now everybody will hate me . . . I don't dare tell Mom . . ."

Rita had no time to look after her unhappy sister. The tip of her tongue peeped out of her mouth as she tried very carefully to separate the top layer of salt from the sugar. After a while she gave up. She had managed to save about a cupful of real salt, and another cupful of mainly sugar. The rest was a mixture of both, useless for any purpose. This was a real calamity. Salt was as precious as sugar and perhaps even more difficult to get. It could take two months or more before another salt coupon would be issued. Food without sugar could be tasteless, but without salt it was even worse.

Mrs. van Dongen sighed deeply when she heard the story. But she did not dare to reprimand Cathy, although she deserved it. It was hard enough to calm her down. This had been one of Cathy's most difficult days. But the day was not over yet. There was more to come!

It was about 4 o'clock in the afternoon when the backdoor was opened and Dick walked in. He went straight to the livingroom where the more or less healthy family with Mr. and Mrs. de Hoog were gathered, and fell down on the first empty chair he saw. "Dick! Dick!" they all cried simultaneously, "where did you come from?" Rita, who was just pouring a cup of tablet tea, dropped the cup with saucer and all on the floor. She looked incredulously at her brother as if she had seen a ghost. Dick did look horrible. He was dirty, unshaven and exhausted. He had lost a lot of weight and his head was as bald as a billiard-ball. Rita suddenly remembered the day her father had come home from the concentration camp. Dick looked almost the same as her father had at that time. No wonder he had given her a fright! Dick was embraced by everyone. "How could you get home, Dick?", they all wanted to know.

"I knew that it was Cathy's birthday today," he answered with a faint smile, "so I decided to congratulate her personally. Where is the guest of honour?"

Cathy threw herself into the arms of her big brother. "You are the nicest birthday present I ever got," she whispered, suddenly as happy as a lark.

"Where's Mom?", Dick wanted to know.

"She is sick, Dick, and in bed. Why don't you go up and see her right now," aunt said. But before Dick had a chance to get up, his mother rushed into the room. "I heard such a noise, what's going on . . ." Then she saw Dick. "Dick you have come back . . . you have come back . . ." Tears rolled over her thin cheeks while she kissed him. Then she looked at his face and appearance. "Are you sick? You look so worn out and exhausted. You have lost a lot of weight, too!"

"I guess I can say the same for you, mother," Dick said wearily. "There is nothing wrong with me . . . I'm just dog-tired. I walked all the way from Amersfoort to Waterdam. My feet feel like burning torches and I am so hungry, I could eat a horse!"

A shower of questions rained down on Dick's head, but Mrs. van Dongen waved them away. "You can ask them later on," she said. "Rita, prepare some food for Dick. Bring whatever you can find." She started to take off his shoes, which was quite a job in itself. Dick grimaced in pain. His feet were terribly swollen and covered with bleeding blisters. "No wonder you look ill! I'll clean it, but first soak your feet in warm water. I will . . ."

"You will do nothing of the sort, Helen," her sister interfered. "You go to bed right away. After all, I have been a nurse and I will take care of Dick. When he feels better after a little nap, he may come to your room and you can chat the rest of the day."

Dick opened his mouth to say something, but let it go at that. "I'll tell them later on," he thought. "I am just too tired right now to discuss this matter. There is still lots of time to do so tonight . . . First I'll lie down for a moment."

But when Dick went to bed shortly after, he was asleep almost immediately and did not wake up until the following morning around 10 o'clock.

(To be continued.)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Vancouver I, B.C., H. A. Venema te Toronto II, Ont.

te Lindsay, Ont., H. J. Kwantes te Ingersoll, Ont.

Bedankt

voor Niagara Falls, Ont., J. Nutma te Acton, Ont.

voor Langley, B.C., A. Vanden Ende te Brooks, Alta.

voor Strathroy, Ont., B. Nederlof te Edmonton, Alta.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen

bij acclamatie, te London, Ont. en Mitchell, Ont.: H. VanderSchaaf te Opperdoes, Nederland.

REPORT ON THE MEETING OF THE BOARD OF TRUSTEES OF CALVIN COLLEGE AND SEMINARY

The Board of Trustees of Calvin College and Seminary met February 5, 6 and 7, 1963 at the Franklin Campus, Grand Rapids.

Under chairmanship of the Reverend John Breuker the 41 members of the Board discussed several matters pertaining to the growing needs of College and Seminary. The following items are of general interest:

Seminary. The Board published a resolution of sympathy on the death of Professor Herman Kuiper, Emeritus, an Jan. 13. Professor Carl Kromminga received a leave of absence for the year 1962-63 to complete the work on his dissertation towards his Doctorate at the Free University. Professor Harold Dekker is continuing his studies towards a S.T.M. degree. The Church may rejoice when highest possible scholarship is being sought for the training of its ministers. Nominations for the chairs of Old and New Testament exegesis will be forwarded to Synod and be published in the official papers. A nomination for the chair of Practical Theology has been postponed. The vacancy in this department does not occur till 1964.

The Synod of 1962 appointed Dr. John H. Kromminga as President with indefinite tenure. His inauguration took place in an impressive ceremony on February 6. Representatives of 45 other Academic Institutions were present. Members of the Theological Faculty as well as the Board of Trustees attended in a body. Attendance of the students could have been better. Dr. Kromminga in his inaugural address outlined the teaching of Theology in a time of change. Suggestions for the improvement of the Seminary curriculum will undoubtedly receive serious attention.

College. President William Spoelhof of Calvin College presented a great number of recommendations for appointments to the College staff. Several men were interviewed by the Board to be recommended to Synod. Two lady-teachers were graciously welcomed to Calvin. As the College is an ecclesiastical institution the Trustees have to decide on matters ranging all the way from Arithmatic to Zoology! The Trustees are not all experts in these fields. The interviews therefore concerned mainly the integration of faith and learning.

The Committee on Property and Finance presented plans for additional buildings on the Knollcrest campus. It is the policy of the Board not to duplicate the facilities of the Franklin St. campus as long as the old campus has not been sold, but to erect long-needed additional facilities on the new campus. A Physical Educational Building and an Auditorium-Music-Speech Building are next in order of erection. An amount of $2,000,000 will be needed before December 1966 to complete these buildings. Definite plans will be submitted to Synod.

Convinced that God's blessing is our challenge the Board members entrust their actions to the faithful Covenant Lord, beseeching Him to make Calvin College and Seminary a blessing to many.

B. Nederlof.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Woudstra's
BOOKS RECORDS
Lowly Priced,
Highly Praised.
9330 JASPER AVE.
Edmonton
ALBERTA

TORONTO DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL

Een vat geeft uit wat het in heeft.

Aan deze bekende zegswijze kan toegevoegd worden: En een vat heeft in wat er in gedaan is. En hoe dynamisch de menselijke geest ook mag zijn, het geldt ook daarvan.

Als er iemand zich een geroepene dient te weten om dienstbaar te zijn in deze wereld, dan is het de Christen. Immers hij staat onder het bevel des Konings: "Gij zult Mijn getuigen zijn". De Christen zal moeten uitgeven, uitdelen, distribueren. Niet zomaar wat, doch alleen dát wat geput is uit de bron: Christus, de Wijsheid Gods, het Licht der wereld.

Dan zal het hart en dus ook de geest van die mens daar eerst mee gevuld moeten worden. En daarom is het zo uitermate belangrijk wat er eerst in gedaan wordt. De vele jaren van school-opvoeding die onze kinderen doorlopen is de tijd van de vulling der vaten.

Wat vragen we dikwijls of de Here de banieren van het Kruisevangelie ook wil geven in de handen van de volgende generatie. De verhoring van dit gebed wordt mede bepaald door het onderwijs dat onze kinderen ontvangen, niet het minst in die belangrijke periode van de groeiende en zich vormende persoonlijkheid de High School leeftijd.

Het Hamilton-district is rijk gezegend met zulk een school, waar het onderwijs in alle delen gedragen wordt door de belijdenis van Christus, de Wijsheid Gods.

In het Toronto-district zijn we er na aan toe. Mits ook U bidt en werkt.

Rev. P. M. Jonker

INGEZONDEN

DE NAGEDACHTENIS VAN H.K.H. PRINSES WILHELMINA

Geachte Redactie,

In een van uw laatste nummers lazen we het ingezonden stuk van Mr. Van Borstelen over de nagedachtenis van wijlen H.K.H. Prinses Wilhelmina. Volgens mij handelde het stuk meer over de Geref. Kerk art. 31 dan over wijlen H.K.H. Prinses Wilhelmina.

Ik heb dat stukje ook gelezen in Uw blad over Spakenburg-Bunschoten. Voor mij bracht dat herinneringen op uit mijn schooljaren.

Wij hadden het voorrecht een school te mogen bezoeken, waar boven de ingang stond School m/d Bijbel Wij hadden een meester die prachtig kon vertellen. Nederland heeft een mooie oude historie en als kinderen een onderwijzer hebben ook nu vandaag, als die wij hadden, dan kan dat niet anders dan tot zegen zijn voor het leven dat volgt.

Ik hoor hem het nog vertellen over de poging van Pieter Jelles Troelstra in 1918 om de regering omver te werpen. Onze soldaten waren pas thuis van de grenzen, en sommigen hadden niet eens de uniform uit, toen er een oproep kwam uit Den Haag. De B.V.L. was paraat (voluit geschreven, Bijzondere Vrijwillige Landstorm) en deed haar plicht voor Vorst en Vaderland. Onze meester had de tranen in de ogen als hij dit vertelde, en een en ander maakte op ons een indruk, die een kind nooit weer vergeet. Hij leerde ons ook van het drievoudig snoer God, Nederland en Oranje, en band, die een land alleen sterk maakt.

Een vorstin, die de Here dient, kan van veel invloed zijn voor een volk, en ik geloof dat wijlen H.K.H. Prinses Wilhelmina een Christen Vorstin was.

Haar boek "Eenzaam maar niet alleen" is wel een bewijs.

De aanhef van elke proclamatie luidde altijd: "Ik, Wilhelmina, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden".

Deze gratie reikte heel ver. Zij was ook Koningin van Uw Dominee Mr. v. Borstelen, net zo goed als die van mij. Bij de gratie Gods een koningin die regeerde over goeden en kwaden.

H.K.H. Prinses Wilhelmina was een beminde koningin en zal altijd als zodanig worden geëerd door ons en wij zullen onze kinderen hiervan vertellen.

Hoogachtend,
H. Wiersma,
Brockville, Ont.

P.S. Wat de neutraliteit aangaat van Uw blad, daar waag ik mij niet aan, maar wat ik wel durf te schrijven is ,dat wij onze dochter met Kerstmis een jaar-abonnement op Uw blad hebben gegeven. Wij wensen U veel zegen toe voor Calvinist Contact.

Hiermede sluiten wij de discussie over dit onderwerp. *Red.*

ATTENTION!
SALEM received its charter and is incorporated!
Annual Meeting of
SALEM CHRISTIAN SANITARIUM ASSOCIATION INC.
on Saturday, March 30, 1963 at 2 p.m. in the REHOBOTH Christian Reformed Church of Toronto.
Speaker: Dr. A. HOOGENRAAD of Brockville.
May we ask you kindly to become a member of SALEM? Send a cheque of $2.50 to the treasurer Mr. H. Pel, Box 274, Oshawa, Ont. and you will receive all the documents informing you about the annual meeting.
A. VANDERMAAS, president.
J. VANHARMELEN, secretary.

25% KORTING
krijgt U bij voldoende deelname op onze groepsreis per s.s. "RIJNDAM". Vertrek van Montreal 14 April en van Rotterdam 17 Juni.
Voor familie uit Holland hebben wij een groep met
25% KORTING
Vertrek van Rotterdam 26 April en terug van Montreal 8 September.
BOEK NU!!
Koops Travel Service
HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA
543 BRANT STREET, BURLINGTON, ONT.
Open Donderdags en Vrijdags tot 9 uur; Zaterdags tot 6 uur.
Burlington NE 4-1813 — Dag en nacht bereikbaar — Toronto WA 2-6413

6e Uitzending van Jonge Boeren en Tuinders naar Canada

In april 1963 zal een zesde groep jonge boeren en tuinders naar Canada vertrekken. In het bezit van een visum en een werkvergunning zullen zij voor een periode van negen tot achttien maanden op Canadese bedrijven gaan werken. Hiermede volgen zij het voorbeeld van de 350 jongens, die vanaf 1958 reeds aan de uitzendingen hebben deelgenomen.

Tijdens hun verblijf in Canada zijn de jongens te gast in Canadese gezinnen. Zij krijgen de gelegenheid land en volk van Canada te leren kennen en een mooie en rijke ervaring in hun jonge jaren op te doen. Op last van de Canadese autoriteiten zullen de deelnemers aan de uitzending na hun verblijf in Canada naar hun vaderland moeten terugkeren om daar hun ervaringen uit te dragen.

De voorbereiding van deze Canada-uitzending in Nederland ligt voornamelijk in handen van de drie Central Landbouw Jongeren-organisaties. Deze Jongeren-organisaties hebben in het kader van deze voorbereiding op maandag 7 januari 1963 in het Groothandelsgebouw te Rotterdam (café-restaurant Engels) een grote voorlichtingsdag over Canada en de Canada-uitzending belegd. In het programma van deze dag was opgenomen een bezoek aan het stoomschip "Rijndam".

Voor inlichtingen kan men zich richten tot het adres:

Landbouw Jongeren-organisaties, Nieuwe Parklaan 105, 's-Gravenhage.

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

THANS 90 DAGEN VOOR HET LEREN VAN AUTORIJDEN

In Ontario was het tot nu toe gebruikelijk, dat iemand die wilde leren autorijden, een "permit" kreeg, die zestig dagen geldig was. De praktijk heeft bewezen, dat deze tijd te kort is. Vanaf 18 Februari zullen deze permits nu 90 dagen geldig zijn. Thans lopende 60-day permits zullen met dertig dagen worden verlengd. De "drivers-examination-centres" zullen thans, bij wijze van proef, tevens Donderdagsavonds geopend zijn voor het publiek.

TEACHERS WANTED

Due to increased enrollment the Springdale Christian School Bradford, 30 miles North of Metro Toronto is in need of

TWO TEACHERS

for grades 1 and 2, approx. 25 pupils, and intermediate grades, approx. 25 pupils. Please apply to John Rupke, R.R. # 1, Kettleby, Ont.

Chatham Calvin Christian School is in need of

3 TEACHERS

due to expansion, beginning September. Modern school, pleasing working conditions. Applications and inquiries may be addressed to John Tolsma, R.R. 5, Chatham, Ont.

The Brantford Christian School Society, Brantford, Ontario, opens their school September, 1963 and requires

A PRINCIPAL AND A TEACHER

To those applicable please write or phone collect: J. Balyns, 56 Proctor Ave., Brantford, Ontario. Phone: 753-9943.

The Calvin Christian School of Trenton is in need of

A TEACHER

for middle grades, by the first of September, 1963. Please contact A. Den Ouden (Secr.), R.R. 5, Trenton, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport, Ont. will be needing

2 TEACHERS

for the intermediate & senior grades. Applicatons te be sent to: Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

Wallaceburg Christian School. We are in need of

A TEACHER

for the lower grades, by the first of September 1963. Please contact Fred J. Feddes (Secr.), R.R. 3, Wallaceburg, Ont.

Dundas Christian School will need

2 TEACHERS

for the 1963-1964 schoolyear. One for the intermediate grades and one for the lower grades. Experience preferred. If interested please contact Mr. J. Stronks, Principal, % Dundas Christian School, R.R. # 2, Dundas, Ont.

LONDON, ONTARIO

The Home of the University of Western Ontario.

The board of the London Parental Christian School Society is in need of

1 TEACHER

for their additional fourth room, that we plan to open, the Lord willing, by September 1963. Please submit in first letter of application experience and qualifications to: Mr. S. Vandergoot, 1632 Borden St., London, Ont.

The Thunder Bay Christian School Society, Fort William, Ont., is in need of

A THIRD TEACHER

for the schoolyear 1963-64. Letters of application or information to be sent to the Secr. T. Bakker, Hymers, Ont.

The John Knox Christian School of Brockville, Ontario is in need of

A TEACHER

for grades 3, 4, and 5. Approximately 35 pupils for the 1963-64 term. Applications to be sent to: Mr. D. Weima, Sec., R.R. 3, Brockville, Ont. Phone DI 2-7298.

The JOHN CALVIN SCHOOL of STRATHROY, ONT. will be in need of

A TEACHER

Male or Female, for the 1963-1964 season.

Please send your letters to the Secretary: J. Faber, 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ont.

THE CALVIN CHRISTIAN NATIONAL SCHOOL SOCIETY OF KINGSTON, ONTARIO will be in need of

A PRINCIPAL AND 2 TEACHERS

Applications to be sent to: Mr. J. Hoekstra, 90 Hatter St., Kingston, Ont.

BOEKEN
Kuntz & Vanderiet
33A Haas Rd., Rexdale, Ont.
Tel.: Toronto 244-7009.

The "TIMOTHY CHRISTIAN ELEMENTARY SCHOOL" of BARRIE, ONT., will be in need of a

PRINCIPAL AND TWO TEACHERS

for the 1963-1964 season. Experienced teachers preferred. Please send all correspondence to the Secr. Bert Schaly, R.R. # 1, Thornton, Ont.

SEARCH FOR WORTHY SUCCESSOR

of Mr. J. Stadt Sr., retiring principal of the Calvin Christian School in Victoria, beautiful capital of British Columbia.

Please write for information to the secretary: S. Wolters, 4244 Quadra Street, Victoria, B.C.

Sarnia Christian School, Inc.

The Schoolboard invites

QUALIFIED TEACHERS

who would like to serve on the staff of its school te send their applications stating full particulars to the Principal Mr. A. Hengstman, 764 Murphy, Sarnia, Ont.

Drukwerk nodig?
Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.
GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON, ONT.
Corner Gage & Main
P.O. Box 34, Station B
Phone 547 - 1488
547 - 1489

Voor de "Farmers"

RECHT EN KROM IN CANADA

Het is zeker dat er hier en daar wel eens wat scheef ligt in Canada, doch dat vindt men overal ter wereld. De enkele van onze emigranten die voorheen wel eens in andere emigratielanden gewoond hebben zullen er wel mee instemmen als wij zeggen dat Canada toch een zeer goed land is om als emigrant te wonen. Wij zijn hier geen vreemdelingen of bijwoners doch hebben vrijwel dezelfde rechten als de burgers van dit land en er wordt ook van ons verwacht dat wij meewerken en meepraten zullen en ook mee-werken zullen om te trachten hetgeen fout is te verbeteren, zodat wij hier niet alleen maar leven zullen om wat dollars bij elkaar te krijgen en gemakshalve alles maar laten zo het is. "Old farmer" schreef eens in C.C. dat wij Hollandse farmers het hier wel goed gemaakt hadden over het algemeen, doch dat wij steeds verder moeten en dat onze jeugd moet trachten nog meer te presteren dan de ouders gedaan hebben. Dit kan ook wel nodig wezen want de tijden veranderen zeer snel en even snel zullen wij ons dan moeten aanpassen aan de gewijzigde omstandigheden.

Men zegt wel eens dat de helft van de tegenwoordige farmers toch gaat verdwijnen, omdat ze niet meer concurreren kunnen met de economisch goed geleide bedrijven. Doch daar zijn wij niet klaar mee, wij moeten trachten al onze farmers op de been te houden en door middel van een goede organisatie en voorlichtingsdienst is dat mogelijk. En zeer zeker zal een goed geleide algemene Co-op. daar ook voor een groot deel aan medewerken en een tegenhanger zijn voor de grote concerns. Hierover behoeft echter niet veel geschreven te worden, omdat wij allen wel weten hoe in ons oude vaderland de Co-op. en de vrije handel elkaar in evenwicht hielden en ook weten wij wel dat het kleine Denemarken vooral door zijn ver doorgevoerde Co-op.'s op het gebied van de landbouw een grote rol speelt op de wereldmarkt. Als wij op elke plaats waar het maar enigszins mogelijk is een Co-op. of aankoopvereniging oprichten en die dan weer gezamenlijk hun producten verkopen, zullen wij daar niet alleen de financiële voordelen van hebben doch het zal ook een tegenhanger zijn van de grote concerns. Bijna niemand zal kunnen zeggen dat er niet genoeg Nederlanders in zijn omgeving wonen om gezamenlijk inkopen te doen. U zult ondervinden dat U ook met vele Canadese farmers kunt samenwerken als U eenmaal begonnen bent. Ook zij geven geen 10 dollar uit als de Co-op. hetzelfde voor 8 dollar leveren kan. Een farmersorganisatie en een Co-op die daaruit voortkomen kan, zijn de middelen die wij gebruiken kunnen om veel wat krom is recht te maken. Tot hiertoe hebben wij steeds gehandeld over hetgeen ons geschreven is in brieven aan de Federatie of in C.C., doch beloofd is dat wij schrijven zouden of het mogelijk is om een voorlichtingsdienst te financieren. U heeft kunnen lezen in het verslag van de laatst gehouden vergadering van de Federatie dat er besloten is om te trachten iemand te vinden die ons voorlichting zal geven en dan meer op economisch gebied. Over een full-time worker is niet gesproken, doch omdat daar nu over geschreven is in C.C. zal het goed zijn na te gaan of dit een zware of lichte fianciële last zal wezen voor onze farmers. Allereerst willen wij daarvan zeggen dat U slechts met een heel klein gedeelte van het voordeel dat een plaatselijke Co-op. U verschaffen zal een volledige voorlichtingsdienst in stand kan houden. Als wij werkelijk allen medewerken zal het bedrag dat wij te betalen hebben zeer laag kunnen zijn,. Onze Chr. Labour Organization vraagt van haar leden één uurloon per maand; daarvoor kan zij de nodige voorlichting en hulp geven aan haar leden, een blad uitgeven en een full-time worker betalen, en de belangstelling voor haar organisatie is steeds groeiende, ook bij vele Canadezen. Als farmers zullen wij een andere maatstaf moeten aanleggen dan de Labour. Organization en zullen per farm moeten betalen of een aanslag per acre vaststellen. Hoe groot dat bedrag per acre zal zijn hangt af van het aantal deelnemers. Als plm. vijf- of zeshonderd farmers meedoen zou het benodigde bedrag tussen 10 en 15 cent per acre liggen. Deze cijfers zijn echter maar een losse schatting doch het laat U zien dat een volledige voorlichtingsdienst inderdaad mogelijk is en binnen Uw bereik ligt. Er is ook nog een andere mogelijkheid om te betalen aan Uw eigen organisatie en zelfs zonder dat het U geld kost. Het is noodzakelijk dat wij hier iets over schrijven, want er is reeds vaker gevraagd of het mogelijk is te weigeren om het bedrag te betalen dat elke township per acre betaalt voor de Federation of Agriculture en waar wij persoonlijk via onze tax bill voor betalen. Inderdaad zou het mogelijk kunnen zijn dit te weigeren. Maar vrij zeker zal dit op den duur toch in ons nadeel en niet in ons voordeel werken. Want ook al zou het ons lukken om binnen zeer korte tijd werkelijk een flinke organisatie op te bouwen en een full-time werker te hebben, dan zal die persoon toch vaak samen- en medewerking van de Canadese Farmers Federation nodig hebben om zijn doel te bereiken. Ook die Federatie kunnen wij niet missen.

In elk geval zal het bestuur van onze Chr. Federatie deze kwestie eerst nog wel eens nader onder de loupe moeten nemen. Wij kunnen niet iets gaan doen waar wij schade van hebben. Doch ook hier ligt wel iets scheef en het is best mogelijk dat als onze eigen organisatie sterk genoeg is, wij U het advies kunnen geven om het geld dat U via Uw tax bill voor de Can. Federatie betaalt aan Uw eigen organisatie af te dragen. In dat geval zoudt U de eigen organisatie en voorlichtingsdienst vrijwel gratis kunnen hebben, doch hiermee kunnen wij nu nog niet beginnen. In het begin van dit artikeltje is geschreven dat wij hier geen vreemdelingen zijn en dat is waar, maar toch wij ouderen zijn nu eenmaal geen geboren burgers van Canada; er wordt wel scherp op ons gelet, ook of wij onze burgerplichten verstaan van samenwerking in de maatschappelijke samenleving. Daarom kunnen wij ons niet zomaar onttrekken aan iets waar nu eenmaal elke farmer aan meedoet in ons township. Alleen een zeer krachtige organisatie van onszelf zou hier mogelijk een bevredigende regeling kunnen treffen.

Volgens onze statuten kent de Federatie twee soorten leden: allereerst de plaatselijke afdelingen en daarnaast kan men ook persoonlijk lid worden van de Federatie. Naar Hollandse maatstaven is dit laatste niet geheel juist, doch in dit grote land met de grote afstanden kan het wel op zijn plaats zijn, dat iemand die geen plaatselijke afdeling in zijn omgeving heeft toch lid van de farmers federation kan zijn.

En nu komen wij tot U allen met een verzoek. Als U bereid bent hieraan te voldoen zal U niet alleen Uzelf maar ook Uw mede farmers een belangrijke dienst bewijzen. En dat verzoek is: Wilt U een dollar voor het lidmaatschap van de Chr. Farmers Federation in een enveloppe doen en Uw naam en adres vermelden en dit opzenden naar onze penningmeester, Mr. K. Amsinga, R.R. 2, Goderich, Ont. of aan onze voorzitter, Mr. B. Zijlstra, R.R. 1, Curries, Ont., of aan de Secretaris, Mr. C. Verburg, R.R. 1, Fenwick, Ont.

Nog een tweede belangrijk verzoek zouden wij tegelijkertijd willen doen. Zoudt U ons tevens willen berichten of U bereid bent jaarlijks de benodigde bijdrage te geven om een volledige voorlichtingsdienst met een full-time werker te kunnen betalen. Vanzelf geldt het bovenstaande niet voor de leden van een plaatselijke afdeling, die betalen via hun penningmeester. En als vereniging kunnen zij het bestuur van de federatie laten weten of al haar leden of hoeveel van haar leden de jaarlijkse bijdragen willen geven die wij nodig hebben.

Als wij weten hoe wij een farmbedrijf leiden moeten weten wij ook dat wij een organisatie nodig hebben die ons behulpzaam kan zijn om ons bedrijf zo rendabel mogelijk te maken. Veel van hetgeen wij verbouwen, produceren of opkweken, moeten wij verkopen voor een prijs die door anderen is vastgesteld. Om ook in die vaststelling van prijzen enz. enige zeggenschap te hebben moeten wij georganiseerd zijn. Als U geen tijd hebt om nog meer vergaderingen na te lopen, geeft U dan op als lid van de Federatie, sluit Uw dollar in en beantwoordt s.v.p. de vraag die hier gesteld is. Ons bestaan, onze welvaart is hiermee gemoeid, het is niet zo dat dit zaken zijn die wij later nog wel eens doen kunnen. Neen, het is zo, dat hetgeen wij nu gaan doen reeds veel eerder gedaan had moeten wezen. Daarom wordt ditmaal een antwoord van U verwacht, ook omdat U zelf weet dat het noodzaak is. Het is juist wat schrijver dezes pas in een Canadees blaadje las: "Down through the ages, battles have been lost and empires have fallen because of the lack of interest shown by those who believed, but did nothing to affirm their belief."

De volgende maal zullen we de vraag bespreken, die ook al vaker gesteld is: Waarom onze organisatie een christelijke organisatie moet **wezen.**

De Chr. Farmers Federation.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Voor ROOKVLEES en PLOCKWORST

Gesneden of aan een stuk is het beste adres:

HOPMAN'S MEAT MARKET

5 Emma St. Tel. EL 2-0740
CHATHAM, ONTARIO
P.O. Box 612

Alles is "Government Inspected".

Groente- en Bloemzaden

Landbouwzaden, Voorjaars-Bloembollen, Bestrijdingsmiddelen, Vruchtbomen, Aardbeien-planten enz. enz.

Ook: Hollandse Sperciebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Postelein, Witlof, Andijvie, Wortelen, Originele Langendijker Koolsoorten. (Groeien uitstekend in Canada en U.S.A.).

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, wit en blauw, Flamingo-plant en Hertshoornvaren, in potjes.

Wij verzenden ook ZADEN NAAR HOLLAND voor U.
Hollandse of Engelse prijscourant op aanvrage geheel gratis
Ons GIRO-CLEARING-COMPANY- ACCOUNT NO. is: 10-138-1025.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

A PREY TO SATAN

Written by C. SLUYS — Price $ 3.00

TROWEL AND SWORD, Periodical for the edification and defense of the Reformed, Presbyterian Faith and Life in Australia and New Zealand, contains the following Book Review:

"The book 'A Prey to Satan' is written by a Dutch immigrant in America, who has earlier published several novels in The Netherlands. For this novel too, the setting is in The Netherlands and Germany. The main characters in the book are people of the Reformed Church, people in whom the tensions between good and evil are great. The chief characters are two men who came from Christian Homes, but fell "A Prey to Satan". The plot is very thrilling. The story keeps moving and is often filled with suspense. It includes daring thefts, and even a murder.

I heartily recommend this book for light and interesting reading, which will at the same time serve as a warning against the subtlety of sin, and stimulate one to greater diligence in living close to the Lord, Who is the only One through whom we, as Christians can escape the snares of Satan. Parents would do well to present it to their teenage children and young people."

THIS BOOK IS PUBLISHED BY:

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.
BOX 34, STATION "B", HAMILTON, ONTARIO

Globe Travel Service

HET NEDERLANDSE REISBUREAU 10 MIJL TEN NOORDEN VAN TORONTO
63 YONGE STREET N., RICHMOND HILL, ONT.

ZONDER ENIGE VERPLICHTING KUNT U VOOR INFORMATIE TELEFONEREN: 884-7951 en 285-5782

Wij zijn officiele agenten voor K.L.M. - Holland America Line en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen.

'S AVONDS 285-5782 HERBERT EN JOAN GOODHOOFD.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $4.00 opstuurt.

ONZE UITGEBREIDE LIJST

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
Een boekje over de Grieks-Romeinse oudheid dat de aandachtige lezer een beter begrip zal bijbrengen van de wereld waarin wij thans leven.

JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE
Een verkorte en toch zo getrouw mogelijke weergave van Calvijn's Institutie, welke in 1536 voor het eerst werd gepubliceerd in het Latijn en daarna in verschillende talen en vormen is verschenen.

DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
De Apocriefe boeken zijn voor velen onbekend en moeten natuurlijk onderscheiden worden van Kanonieke, welke door Goddelijke inspiratie geschreven zijn. Toch is het interessante literatuur.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
Iemand die het Calvinisme wil leren kennen mag niet nalaten deze "stone lezingen", die door Dr. Kuyper in Princeton (Amerika) in het jaar 1898 gehouden zijn, te bestuderen.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
Op buitengewone begaafde wijze geeft Dr. J. H. Bavinck in dit boekje een psychologische tekening van figuren uit het Nieuwe Testament, die met Jezus in aanraking kwamen.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse worden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
De Nederlandse taal bevat heel wat z.g.n. geïmporteerde woorden, waaronder ook Grieks en Latijn. Dr. Sizoo schrijft hierover op boeiende en populaire wijze en heeft het zodoende gemaakt tot een leerzaam boekje.

DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
Een gesprek met Jehova's getuigen schijnt voor velen moeilijk te zijn. Het is ook beter het te vermijden, tenzij men goed op de hoogte is wat Gods Woord ons leert ten opzichte van hun dwalingen. Dit boekje is een uitnemende gids.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
Mensen die hier actief zijn in de "Labour Organizations" kunnen nog wel wat leren van dit boekje.

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen.
Een verzameling gedichten naar thema.

DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila.
Mensen die gezonde humor kunnen waarderen houden van de boeken van Ds. Voila. In de regel gaat het over belevenissen van Dominees en kerkmensen.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.